

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR- FEBRUAR 2006

Misli Thoughts

LETO - YEAR 55
ŠTEVILKA - NUMBER 1-2

<http://www.glasslovenije.com.au>

Michelle Kohek, Natalie Postružin, Melissa Fistrich, Andrew, Mathew in Melissa Bratina na sveti večer med programom pred polnočnico v Kew.

Mladi, ki so oblikovali božični program v Adelaidi.

Misli

Januar - Februar 2006

V S E B I N A

V petinpetdeseto (55) leto.....	3
Božično novoletna poslanica predsednika vlade RS Janeza Janše.....	5
Kaj mi (nam) pomeni dan Avstralije?.....	6
Izpod Triglava.....	7
Škodljivo podcenjevanje slovenskih dosežkov.....	10
Sveti Rafael Sydney.....	12
Iz Wollongonga	15
Iz Newcastle	16
Iz Kraljičine dežele.....	20
Vaši darovi.....	21
Sveta Družina Adelaide.....	22
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	24
To je Vaše življenje, Štefan Srnc.....	29
Mileni Brgoč ob zadnjem slovesu.....	33

Maša Mesarec z rozelo na roki, kamero pa obvladujeta oče Andrej in zvedava rozela.

Del zbranega občestva pred jaslicami med polnočnico v Kew.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:
 Frank Fekonja: naslovnica zgoraj. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2, 5, 18, 24, 25, 28, 29, 33, 40, 43.
 Arhiv Misli: 6, 20.
 Planinska zveza Slovenije - Janez Marolt: 7. Pater Ciril: 12, 22.
 Andrej Mesarec: 24. Martha Magajna: 12, 13, 19, 35, 36, 37, 43.
 Andrejka Andrejaš: 13, 35, 43.
 Margareth Hatežič: 15, 35, 43.
 Maria Grosman: 16. Barbara Marinčič: 32.
 Ana Marija Zupančič: 2, 22, 23.
 Mirko Cuderman: 20. Miha Ropret: 21.

V PETINPETDESETO (55) LETO

Abraham in še pet let povrhu! To je starost naših Misli. S to številko začnemo 55. leto neprekinjenega izhajanja naše revije in Vi, dragi naročniki in sodelavci, Vi ste dokaz, da smo še potrebni.

Ob začetku novega leta 2006 naj Vam najprej zaželim Božjega varstva in materinske priprošnje Jezusove in naše Matere Marije. Z njenim praznikom in Gospodovim dnevom (letos je bil 1. januar na nedeljo) smo pričeli to leto. Tudi letos bomo, upamo, da po Božji in Vaši dobroti, mogli devetkrat obiskati Vaš dom. Veliko voščil in plačilo naročnin ter darov smo prejeli v prazničnih dneh. Prisrčna hvala tudi za mnoga pisma pohvale in vzpodbude. Čedalje bolj ste pismeni, ko nam poleg naročnine pripišete še vrstice.

Povzamemo naj le nekaj iz različnih pisem iz vseh strani kontinenta: Tomaž Možina iz Sydneya: »Hvala za vse pestrejši list.« **Helena Pirc iz Južne Avstralije:** Hvala za redno pošiljanje Misli, ki jih tako lepo urejate in sem vesela vsake pošiljke. Naj Vam dobri Bog nakloni zdravja, da bi še naprej delali Bogu v čast in nam v korist. Pozdravljam in želim vse dobro v letu 2006.«

Pavla Bernetič iz Wagga Wagga NSW: »Začeli smo novo leto in je čas, da poravnam naročnino za Misli, da ne bom vedno tako pozna, saj je zanimivo branje. Upam pri vsej moji starosti, da bom lahko še dolgo brala. Hvala Vam za redno pošiljanje Misli.«

Ivan Smole iz Griffitha NSW: »Zelo vesel sprejemam Misli, ker pišete v njih mnogo zanimivih stvari! Prilagam naročnino za letošnje leto in dar za pomoč za tisk.«

Cilka Žagar iz Lightning Ridge NSW: »Iskrena hvala vsem, ki ste mi pisali in opisali svoje spomine in misli ob branju mojih razmišljanj v Mislih. Oglasili so se Slovenci, ki živijo v San Diegu, Freemantlu, Kanadi, na Dunaju, v Sydneyu, Brisbanu in v Melbournu... Me veseli, da seže glas Misli tako daleč. Hvala mesečniku Misli, kjer se Slovenci vsaj v besedi spoznavamo, povezujemo in srečujemo, ko hodimo po tujih tleh.« (Celotno pismo je na strani 4).

Sestre notredamke iz Ilirske Bistrice: »Sporočamo Vam, da smo prejele Misli. Z zanimanjem jih prebiramo. Prilagamo majhen dar. Čakali bomo naslednjo številko. Pozdrav v Avstralijo in srečno 2006 – trnovske sestre, sestra Mira Sova.« **Njihova provincialna sestra Štefka Bizjak iz Ljubljane pa:** »Sestre v Ilirski Bistrici so mi z veseljem povedale, da ste poslali Misli in celo več števil. Z zanimanjem so brale in še sosedom so dale. Videla sem, da ste ponovno dali moj prispevek v decembersko revijo. Najlepša hvala; zelo cenim Vaš trud in prostor v Mislih, saj vidim, Vam kar zmanjkuje prostora.« In še bi lahko naštevali. Pisma iz Amerike, Kanade, misijonskih dežel, Japonske, Slovenije.

Petinpetdeset let je lepa doba za izseljensko revijo. Zanimalo me je, kaj je pred desetimi leti ob 45 - letnici zapisal p. Bazilij. On je bil namreč urednik 25 let. V številki januar-februar 1996 je bil njegov uvodnik na notranji strani ovitka napoved predčasne upokojitve. V uvodniku novemberske številke Misli leta 1996 je zapisal: »Kot urednik in upravnik MISLI vidim verzeli, ki nastajajo ob vsaki smrti tudi v seznamu naročnikov. Skušam jih nadomestiti z novimi, a kako dolgo še? Usoda polagoma umirajoče skupnosti je tudi usoda njenega tiska... Vendar – od nas vseh zavisí. Prav zato, ker se naše vrste redčijo, moramo biti živi še bolj povezani, še bolj edini, še bolj delovni za našo skupnost. Saj prav na starost še bolj potrebujemo drug drugega. In potrebujemo tudi domačega branja, četudi nas vznemirjajo vesti o smrti naših starih znancev.« In v zadnji, decemberski številki 45. letnika Misli, je p. Bazilij zapisal: »Še pet let, pa bo obhajal svoj zlati jubilej. Kdo bo takrat njegov urednik in koliko bralcev bo imel? Bo dovolj plačilnih naročnikov, da bo mogoče kriti stroške? ...«

Po desetih letih smo še tukaj. Res, da se naročniki krčijo, a letos bomo, upamo še preživeli in izšli devetkrat. V letu 2004 nam je v veliki meri pomagala plavati zapuščina Štefke Kotnik iz Adelaide, v letu 2005 nas je v celoti, kot smo zaprosili, podprl Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Letos

bomo morali narediti tudi akcijo dodatnega zbiranja sredstev, sicer bomo potonili. Primankljaj \$12.197 v letu 2005 je kril misijon v Melbourneu, Sydney pa je tudi obljubil, da bo nekaj prispeval v ta namen. Po vsej verjetnosti bomo morali že drugo leto preiti na Misli kot dvomesečno revijo, ki bo izšla morda v nekaj strani večjem obsegu šestkrat na leto. Na Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu smo poslali obsežno finančno poročilo s fotokopijami vseh računov ter celotnim 54. letnikom Misli. Takšna je zahteva Urada, bomo pa v prihodnje tudi poslali utemeljeno prošnjo za finančno podporo izhajanja Misli za letošnje leto.

Za letošnje prvo številko 55. letnika smo Misli oblekli v barvni ovitek, tako so še lepše. Seveda to ne bo, žal, mogoče skozi vse leto. Tisti, ki jih lahko berete tudi na internetu, jih imate pa vse vedno v barvah. Nabere pa se vedno toliko materiala, da ne moremo vsega objaviti, kar bi želeli. Upamo pa, da so za vsakega zanimive. Da so pa takšne, kakršne so, je vložena veliko dela in truda dnevnih, večernih in nočnih ur. Z urednico Marijo se trudiva, da bi bile čim lepše urejene in da bi bilo čim manj napak. Ampak škratje morajo tudi živeti! So pa Misli, kot je pokojni pater Bazilij večkrat poudaril, nekako postransko delo izseljenskega duhovnika v Melbourneu, ki ob največji slovenski skupnosti v Avstraliji kar trdo gara, zato se ne čudim, da je p. Bazilij prekmalu omagal. Ko je nekdo iz Slovenije preživel pred kratkim nekaj časa med nami in je spremljal v živo in tudi bral poročilo dejavnosti naših misijonov, je vprašal, kdaj pa poleg vseh bogoslužij, krstov, obiskov bolnikov, skrbi za Baragov dom in hostel ter redno spremljanje dela doma matere Romane, pogrebov, prevoženih razdalj, sprejemanje ljudi iz domovine, urejevanja in pomoči v raznih zadevah rojakom - kdaj najdete čas za vse to, da uredite Misli? Iskrena zahvala misijonarki Mariji, ki ne sprašuje po urah. Da so Misli tako lepo urejene in pestre, je njena zasluga. No, sedaj Misli urejujeva v navezi že peto leto in se še vedno učiva.

Ob priliki praznovanja 80-letnice p. Valerijana v Sydneyu sem se srečal tudi z Vilmo Kobal, vdovo pokojnega Ivana Kobala, ki nas je zapustil prejšnje leto. Prosil sem jo za njegovo pesniško zbirko »Živi naj slovenska beseda!« pri katere predstavitvi sem bil tedaj navzoč v dvorani v Merrylandsu. Zares, živi naj slovenska beseda in Misli so sedaj edina tiskana slovenska beseda v Avstraliji, ki rojake povezujejo širom kontinenta, po svetu in z rodno domovino. Koncem januarja smo na uredništvo Misli prejeli knjigo, šopek Storžkovih pesmi, pesniško zbirko Danice Novak – Petrič iz Sydneya. V posvetilu je zapisala, da je to Zbirka pesmi izseljenke iz Ljubljane, ki jo poklanja svoji družini. In verjetno misli tudi na razširjeno slovensko družino v Avstraliji.

Naj zato sklenem te svoje uvodne misli na začetku 55. leta Misli s pesmijo Danice (v knjigi na strani 24), ki jo poklanjam vsem in nosi naslov **Prijateljem:**

Segamo si v roke / pogledamo v oči / iz dneva v dan / enako / svetlo / toplo.

Bog živi in srečno!

pater Ciril

Dragi urednik in bralci Misli,

iskrena hvala vsem, ki ste mi pisali in opisali svoje spomine in misli ob branju mojih razmišljanj v Mislih. Oglasili so se Slovenci, ki živijo v San Diegu, Freemantlu, v Kanadi, na Dunaju, v Sydneyu, Brisbanu in Melbourneu. Večina Vas je šla skozi podobne življenjske izkušnje. Me veseli, da seže glas Misli tako daleč. Hvala mesečniku Misli, kjer se Slovenci vsaj v besedi spoznavamo, povezujemo in srečujemo, ko hodimo po tujih tleh.

Končno je prišel čas odprtega, odkritega pogovora za nas vse. Prepričana sem, da so mnogi odraščali v drugačnem vzdušju in drugače gledajo na dogodke slovenske zgodovine. Tudi njihove spomine in misli bi rada slišala. Ko bomo povedali vsak svoje videnje

resnice, bomo imeli vso resnico in popoln pogled na zgodovino. Mogoče bomo tako sčasoma postali še bolj prijazni eden do drugega in bomo razumeli, zakaj smo takšni, kot smo.

Vesele praznike in srečno novo leto 2006 Vam želim.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

Vsak mesec težko čakam na novi izvod Misli. Najprej preberem o pokojnih, če morda koga poznam. Imam spravljen vse Misli pokojnega patra Bazilija. Z zanimanjem sem prebirala članek Cilke Žagar, saj sem tudi sama preživljala strahote vojne. Želim Vam veliko zdravja in uspeha pri urejanju Misli. Lep pozdrav!

Marija Jamšek, Riverstone NSW

Božično novoletna poslanica predsednika vlade RS Janeza Janše

Spoštovane Slovenke in Slovenci, drage rojakinje in rojaki po svetu.

Leto, ki se izteka, je bilo za Slovenijo dobro in mirno. Za nami so meseci solidne rasti in napredka, v katerih smo se močno približali izpolnitvi pogojev, ki nas še ločijo od članstva v Evro območju.

Oblikovali smo tudi skupno strategijo razvoja Slovenije ter okvir gospodarskih in socialnih ukrepov, s katerimi želimo Slovenijo približati najbolj razvitim evropskim državam. Premoremo dovolj poguma, znanja, volje in modrosti, da ta cilj dosežemo ter izzive prihodnosti pričakamo s pravimi odgovori.

V teh prazničnih dneh se še posebej zavedamo, da je z vsakim splošnim ciljem povezano na tisoče različnih usod posameznikov, ki nam je Slovenija skupna domovina. Vezi, ki nas vežejo na domovino, njeno zgodovino in dogodke, so ključne za slovensko identiteto.

V središču naših prizadevanj je blaginja posameznika. Kot skupnost moramo oblikovati sproščeno, svobodno okolje, v katerem bo lahko vsak razvil svoje potenciale ter poskrbel zase in družino. Vsak izmed nas pa se mora zavedati tudi svoje družbene odgovornosti ter po svojih močeh prispevati k skupni blaginji. Tako lahko solidarno pomagamo tudi vsem tistim, ki jih je življenjska usoda posebej prizadela. Slovenija bo v leto 2006 stopila v dobri kondiciji in z velikimi načrti za prihodnost. Kot država in kot posamezniki moramo imeti pred seboj cilje. Dobro je vedeti, kaj smo in kaj hočemo. Potem je pot lažja in rezultati boljši.

Doma in v tujini bomo varovali intrese vseh naših državljanov in državljanek. Poskrbeli bomo za enotnost slovenskega naroda, za ohranitev slovenske identitete, predvsem pa za kulturno in civilizacijsko rast med Slovenci doma in zunaj državnih meja.

Drage rojakinje in rojaki, živite zunaj domovine Slovenije, vendar nosite domovino v srcu.

Zahvaljujem se vam, da nanjo in na vse nas, ki živimo v Sloveniji, niste pozabili ter da je z vašo pomočjo dobro ime Slovenije ohranjeno v svetu.

Želim vam, da vam prihajajoči praznični dnevi prinesejo mir in vse dobro.

Janez Janša, predsednik Vlade RS

To poslanico je ob koncu polnočnice prebral Stanko Prosenak, predsednik zaupnikov doma matere Romane. Pred poslanico je Melissa Fistrič občuteno zapela pesem: »Ljubezem do domovine« z odpevom, ki smo ga vsi odpevali: »Kdor ima srce, zna za dom, solze, za slovenske domovine raj. Zanj rad živi, zanj hrepeni, njo, le njo, bo ljubil vekomaj.« Po poslanici pa je zadonela Prešernova Zdravljica. Izrekli smo čestitke g. predsedniku vlade g. Janezu Janši, predsedniku RS dr. Janezu Drnovšku, vsem predstavnikom države ter vsem, ki imate Slovenijo za svojo domovino. »Bog živi nam deželo, Bog živi ves slovenski svet!«

KAJ MI (NAM) POMENI DAN AVSTRALIJE?

Australia Day, 26. januarja, je največje praznovanje v deželi, v vseh zveznih državah Avstralije in obeh pokrajinah – teritorijih. Dan Avstralije mi (nam) pomeni dan praznovanja, ko praznujemo vso veličino Avstralije kot dežele, ki nas je z odprtimi rokami sprejela v letih po zadnji vojni in še vedno sprejema. Praznujemo veličino strpnosti med narodi multikulturne dežele, praznujemo, da smo Avstranci in obenem – smemo – dovoljeno nam je, biti Slovenci.

Praznujemo, na kar smo ponosni v tej deželi:

Na rodovitnost rdeče zemlje, na bogate naravne zaklade, ponosni na razvoj v gospodarstvu in industriji, ponosni na vse velikane na različnih področjih: v literaturi, znanosti, medicini, vzgoji, umetnosti, v športu, pa tudi med nami, kot ožji skupnosti; ponosni na Slovence, ki so veliko doprinesli k avstralski državi in katere je priznala tudi nova domovina. Ponosni na ljudi z vizijami za bodočnost, ponosni na vse prostovoljce, ki žrtvujejo sebe in svoj čas v dobrobit sočloveka, ponosni na močno zavest in duha, ki povezuje v težkih časih naravnih katastrof gozdnih požarov in potresov po svetu; ponosni na vse, ki uspejo nad vsemi pričakovanji. Ponosni na vse ljudi v različnih dejavnostih avstralskega življenja, ki delajo in se trudijo za vsakdanji kruh. Potem smo ponosni na deželo, na pokrajino, ki je nežna ponekod in drugod divja do skrajnosti, rodovitna in groba, deželna, celina, ki je edinstvena in raznolika, kot opal, in ji ni para. **Dežela mnogih priložnosti, ki nas vzgaja in oblikuje.**

Dan Avstralije je tudi praznovanje **različnosti med narodi**, med verami, med barvami kože, med mnenji in zgodovino – tako rastemo in se učimo drug od drugega. Potem je to tudi praznovanje prazgodovine in Aborigenov, njih spoštovanje in priznanje.

Dan Avstralije mi (nam) pomeni tudi svobodo in demokracijo – praznovanje družbe, ki je grajena na osnovah pravice in odgovornosti, svobodi misli in izražanja, enakosti v pravnem smislu.

Dan Avstralije je želja in pa spoštovanje zastave in predvsem sočloveka - drug drugega.

Dan Avstralije je za nas vse dan, ko naj bi obljubili ponovno, da bomo skrbeli in se trudili, da bomo naredili in ustvarjali Avstralijo še boljši prostor za naše otroke, za njihovo prihodnost.

Dan Avstralije je poseben dan – dan upanja na 'Fair go' za vse. Tudi v avstralski himni, predvsem v drugi kitici, je poudarjeno povabilo vsem Avstralcem, vsem državljanom Avstralije, tudi tistim, ki so prišli preko morja, da delijo in so del bogastva te dežele.

Dan Avstralije pomeni tudi spoštovanje avstralskih simbolov: grba - s kengurujem in nojem, mimozo – avstralskim cvetnim emblemom, pa spoštovanje zastave in predvsem: sočloveka - drug drugega.

Dan Avstralije je poseben dan – dan spoštovanja in zahvale. *Draga Gelt OAM, Melbourne VIC*

Julijc z Rodice.

Izpod Triglava

Tone Gorjup

UMRL ŠKOF JOŽEF KVAS. V četrtek, 29. decembra 2005, je v duhovniškem domu na Lepem potu v Ljubljani umrl upokojeni ljubljanski pomožni škof Jožef Kvas. Prag večnosti je prestopil nepričakovano, saj je imel nekaj dni pred tem, na božič, kar tri maše. Mašo, ki jo je imel v kapeli Kliničnega centra, je prenašal tudi Radio Ognjišče. Tako so bile besede o skrivnosti Božjega učlovečenja njegova zadnja pridiga, ki so ji lahko prisluhnili mnogi po vsej Sloveniji. Verniki, duhovniki in škofje so se od škofa Kvasa poslovili na Silvestrovo na ljubljanskih Žalah. Pogrebno mašo v cerkvi Vseh svetih je imel nadškof Alojz Uran. Pri oltarju so se mu pridružili drugi škofje in več kot 260 duhovnikov. Škofa Kvasa so pokopali na duhovniškem delu pokopališča ob škofu Stanislavu Leniču. Jožef Kvas se je rodil 9. septembra 1919 v Zalogu, v župniji Cerklje na Gorenjskem. Po osnovni šoli v domačem kraju je obiskoval klasično gimnazijo v Ljubljani in nato teološko fakulteto. V duhovnika je bil posvečen 5. junija 1945 v Zagradu pri Gospe Sveti. Prva leta je bil kaplan v Bovcu. Kasneje ga je škof Vovk poklical za kaplana v Semič. Zatem je bil župnik v Stopičah (rojstni fari p. Cirila), nato je bil kanonik kolegialnega kapitlja v Novem mestu. Leta 1968 je Jožef Kvas prišel za kanonika v Ljubljano, kjer je opravljal različne službe: bil konzistorialni svetnik, sodnik cerkvenega sodišča, arhidiakon, dekan mesta Ljubljane in škofov vikar. Vrsto let je vodil tečaje priprave na zakon. Leta 1973 ga je papež Pavel VI. imenoval za prelata, 14. maja leta 1983 pa Janez Pavel II. za drugega ljubljanskega pomožnega škofa. V škofovski grb si je postavil križ z oznako svetega leta, v katerem je postal škof, spodaj pa sta mogočni skalnati gmoti Kočne in Grintavca, gorá, izpod katerih izhaja njegov rod in ki ju je neštetokrat obiskal. Vse to pa prežarja geslo: Služiti z veseljem. Torej vesel pogled na križ, pa tudi na visoke gore, ki puščajo k sebi le ljudi z močno voljo in pripravljenostjo na odpoved. Prepričan je bil, da je s temi besedami dobro izraženo škofovo poslanstvo in delo ter skladno s tem živel. Škof Kvas je po upokojitvi škofa Stanislava Leniča septembra 1988

prevzel službo generalnega vikarja in jo je opravljal do leta 1998. Po upokojitvi se je preselil v duhovniški dom na Lepem potu v Ljubljani. Po svojih močeh je do zadnjega pomagal škofom, predvsem z birmovanjem in drugimi slovesnostmi po župnijah. Bil je mož molitve, globoke vere, skromen, vesten in skrben.

Škof Jožef Kvas se je oktobra in novembra 1985 mudil na obisku v Avstraliji skupaj s takratnim frančiškanskim provincialom p. Mihaelom Vovkom. Po vrnitvi v domovino je škof povedal, da je bil to pastoralni obisk, ki ga je opravil v imenu Cerkve na Slovenskem. S preprostimi besedami, kot je znal, je za Družino opisal svoje bivanje v Avstraliji. Pri tem je omenil, da so rojaki, ki se ob nedeljah vozijo po več deset in tudi sto kilometrov daleč k slovenski maši, lahko spodbuda za vernike v domovini, ki živijo blizu cerkve, pa tega ne znajo ceniti. Dodal je še drugo sporočilo, ki ga je dobil pri Slovencih v Avstraliji: da vernost, narodna zavest, kultura in pravo veselje lahko živijo skupaj.

POSVEČENJE ŠKOFA ANTONA JAMNIKA.

Na nedeljo Jezusovega krsta, 8. januarja 2006, je bil v ljubljanski stolnici posvečen v škofa dr. Anton Jamnik. Papež Benedikt XVI. ga je namreč 15. novembra lani imenoval za novega ljubljanskega pomožnega škofa. Njegov predhodnik Janez Pavel II. je običajno na praznik Gospodovega razglašenja sam posvetil škofo, ki jih je imenoval v tednih pred tem. Med njimi sta bila upokojeni beograjski nadškof Franc Perko in nekaj let za njim sedanji ljubljanski nadškof Alojz Uran. Tako je tudi novoimenovani škof Anton upal, da bo papež njegov posvečevalec. Ker Benedikt XVI. ni obdržal običaja poljskega papeža, je bil Anton Jamnik posvečen na nedeljo po Gospodovem razglašenju v Ljubljani. Glavni posvečevalec je bil ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran, škofa sopusvečevalca pa sta bila prefekt Kongregacije za redovnike nadškof Franc Rode in predsednik Slovenske škofovske konference mariborski škof Franc Kramberger. Slovesnosti so se udeležili apostolski nuncij, vsi slovenski škofje in več škofov iz sosednjih držav, približno dvesto duhovnikov ter množica vernikov iz škofove domače

župnije Videm-Dobrepolje, iz Kočevja, kjer je bil kaplan ter dijaki in uslužbenci Zavoda Sv. Stanislava. Mnogi pa so posvečenje spremljali preko radia in televizije, saj so slovesnost prenašali Radio Ognjišče ter Radio in Televizija Slovenija. Nadškof Uran je v pridigi spregovoril o škofovski službi, o dosedanem delu škofa Jamnika in o nalogah, ki ga čakajo v prihodnje. Zbrane je po obhajilu nagovoril še novi škof Anton Jamnik. Po pozdravih in zahvali je nadaljeval z besedami: "Drage sestre in bratje, prav posebej bi se rad najprej obrnil k vsem vernikom ljubljanske nadškofije, lepo pa pozdravljam tudi druge sestre in brate, predstavnike pravoslavne in evangeličanske skupnosti v Sloveniji. Na območju naše škofije živimo skupaj in si delimo toliko skupnih skrbi in prizadevanj za lepše življenje v medsebojnem spoštovanju in sodelovanju. Veselim se sodelovanja z vami, člani vaših občestev, in zaupam v vašo veliko pripravljenost, da prevzamete vedno večje in pomembnejše odgovornosti po naših župnijah, dekanijah in v nadškofiji. Že vrsto let občudujem zvestobo in požrtvovalnost naših laikov, njihovo pripravljenost na sodelovanje in ljubezen do Cerkve, naše matere." Škof Anton Jamnik je svoje misli namenil še vsem tistim, ki zaradi brezposelnosti, bolezni, invalidnosti, pomanjkanja, ostarelosti in osamljenosti težko živijo, okolje pa jih zaradi tega velikokrat neusmiljeno potiska na rob ali se zanje ne zmeni. Posebno pozornost je namenil tudi mladim, s katerimi je bil obkrožen že v kaplanskih letih, zlasti pa zadnjih enajst let kot katehet in direktor v Zavodu sv. Stanislava. Zadnje besede pa je namenil sobratom v duhovniški službi.

KATOLIŠKI ČASNIKARJI.

God svetega Frančiška Saleškega, 24. januar, je praznik katoliških novinarjev ali boljše vseh tistih, ki delajo na področju katoliških medijev. Za to priložnost je nadškof Alojz Uran pripravil že tradicionalno srečanje za katoliške časnikarje iz Slovenije in zamejstva. Srečanje se je začelo s sveto mašo v nadškofijski kapeli. Nadškof Uran je pri nagovoru po evangeliju opozoril na dolžnosti katoliških novinarjev, ki morajo živeti iz evangelija, služiti resnici in varovati dostojanstvo vsakega človeka. Maši je sledil nagovor publicistke Alenke Puhar, ki je predstavila svoj pogled na vlogo katoliških medijev v slovenskem prostoru. Srečanje je bilo priložnost za izmenjavo izkušenj, navzoči pa so se seznanili tudi z nekaterimi pomembnimi dogodki. Tako so v Devinu že konec januarja pripravili proslavo ob 60-letnici slovenskih tednikov na Goriškem in

Tržaškem in 10-letnici Novega glasa, ki nadaljuje njihovo poslanstvo. Pred osemdesetimi leti pa je začela izhajati tudi Nedelja - katoliški tednik krške oziroma celovške škofije.

CUKJATI OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI. Prazniku Gospodovega rojstva v samostojni Sloveniji sledi še državni praznik, ki je nastal na osnovi plebiscita 23. decembra leta 1990, s katerim je naš narod stopil na pot samostojnosti. Dan samostojnosti smo zadnji december prvič praznovali tudi kot dan enotnosti slovenskega naroda. S tem je državni zbor želel poudariti množično udeležbo na plebiscitu in izredno visoko podporo samostojni in neodvisni državi. Državna proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti je bila 23. decembra v Cankarjevem domu v Ljubljani. Glavni govornik je bil predsednik državnega zbora France Cukjati. V nagovoru je skušal odgovoriti na to, kaj je množico posameznikov, ki so stoletja živeli na naših tleh, spremenilo v narod. Ob koncu pa je izpostavil poletne mesece 1991, saj nikoli nismo bili tako enotni kot takrat in zato tudi tako močni. Govor je sklenil z besedami: "Naj spomin na dogodke izpred petnajstih let v nas prebudi zadovoljstvo in zaupanje, da smo v kritičnih trenutkih sposobni postati in ostati en nerazdeljen narod. Naj v nas ponovno prebudi zavest pripadnosti slovenskemu narodu, ne glede na to, kakšne ideološke ali politične barve smo. In če se veselimo te pripadnosti, potem nosimo v svojih srcih ljubezen do domovine. Ljubezen ne samo do slovenskih polj in planin, do mest in vasi, ampak tudi ljubezen do tistih, ki prebivajo v teh slovenskih mestih in vaseh. Ne le ljubezen do slovenskega jezika, ampak tudi do tistih, ki ta jezik govorijo. Potem bo ta domovina vsem nam lep, prijeten in varen dom."

SLOVENSKI VOJAKI GREDO V IRAK.

Zveza NATO je na carigraskem vrhu 29. junija 2004 sprejela odločitev, da bo sodelovala pri umiritvi razmer v Iraku. Gre za misijo, ki naj bi omogočila čimprejšnjo ureditev razmer, da bi ta država pod novo vlado zaživela v demokraciji in da bi se koalicijske sile, ki so pod vodstvom Združenih držav Amerike zasedle Irak, lahko umaknile. Zveza NATO se je s tem odzvala na resolucijo Varnostnega sveta, ki je nekaj tednov pred tem prosila vse članice Združenih narodov in mednarodne organizacije, naj sodelujejo pri stabilizaciji Iraka. Za to je prosila tudi takratna iraška vlada. Na tej osnovi je vlada Antona Ropa že 18. novembra 2004 sklenila, da bo pet pripadnikov slovenske vojske poučevalo iraške vojake v tretji državi. Ker poučevanja v tretjih državah

ni več, je vlada Janeza Janše sredi januarja sprejela sklep o napatitvi štirih vojaških inštruktorjev v Irak. Delali bodo v šoli za usposabljanje iraških pripadnikov varnostnih sil v Rustamiji blizu Bagdada. Novica o tem je v slovenski javnosti povzročila pravo medijsko vojno in deljena mnenja o tem ali je odločitev pravilna ali ne. Ko je prejšnja vlada poslala vojake v Afganistan, kjer opravljajo bolj zahtevne naloge in so izpostavljeni večji nevarnosti, se o tem ni toliko govorilo in pisalo.

BAJUK FINANČNI MINISTER LETA.

Britanska revija The Banker, ki izhaja v okviru medijske družbe Financial Times, je v januarski izdaji slovenskega ministra za finance dr. Andreja Bajuka razglasila za finančnega ministra leta 2005 v Evropi. Ta naslov si je zaslužil s svojim prizadevanjem za prenovo davčnega sistema v Sloveniji in z vodenjem preudarne makroekonomske politike, ki je potrebna, da bi naša država v letu 2007 lahko uvedla evro. Bajuku je v dobrem letu vodenja ministrstva uspelo delno poenostaviti davčni sistem, delo na tem področju pa bo v okviru vladnega programa nadaljeval tudi v prihodnje. Obenem mu je uspelo znižati javnofinančni primanjkljaj. Minister Bajuk, ki so ga mediji lansko leto pogosto napadali in napovedovali njegovo zamenjavo, tako zanje ni več zanimiv.

OD MARCA CENE TUDI V EVRIH.

Sredi januarja je stopil v veljavo zakon o dvojnem označevanju cen v Sloveniji. Z njim želi vlada preprečiti prekomeren dvig cen ob zamenjavi slovenskega tolarja za evro v začetku leta 2007. To se je namreč zgodilo v nekaterih državah, ki so že uvedle skupno evropsko denarno enoto. Zakon najprej predlaga obdobje neobveznega dvojnega označevanja cen, ki že poteka. Zatem zakon določa obvezno informativno dvojno označevanje cen od 1. marca letos. S tem dnem bodo morale biti cene izdelkov in storitev obvezno označene v tolarjih in evrih po dogovorjenem tečaju. Zakon še določa, da bo dvojno označevanje cen obvezno tudi prvih šest mesecev po uvedbi evra.

SREČANJE SLOVENCEV VIDEMSKE

POKRAJINE IN POSOČJA. V Kobaridu je bilo 21. januarja že 36. srečanje rojakov iz Nadiških dolin, Terske, Kanalske doline in Rezije ter tolminske, bovške in kobariške občine. Ozračje, v katerem so se zbrali predstavniki različnih skupnosti z obeh strani meje, je bilo spodbudno. Pet svetovalcev iz vrst slovenske manjšine v deželni svetovi Furlanije - Julijske krajine od 1. februarja lahko govori v slovenskem jeziku. Deželna oblast je obenem

napovedala sprejem posebnega zakona o slovenski manjšini na tem območju. V Sloveniji je medtem v postopku sprejemanja zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Srečanja v Kobaridu sta se udeležila tudi predsednik deželne svete Furlanije - Julijske krajine Alessandro Tesini in predsednik državnega zbora France Cukjati. Zamejci so slednjega prosili, naj pomaga pri uveljavljanju dopolnil k zakonu o Slovencih po svetu. Predlagali so mu, naj skrb za manjšine prevzame poseben minister in prosili, naj država Slovenija pomaga pri nekaterih aktualnih zadevah. Podprla naj bi prizadevanja Beneških Slovencev, ki so proti gradnji daljnovoda Okroglo – Videm, po dolinah ob Nadiži. Znova so prosili, da bi mogli spremljati programe slovenskih radijskih in televizijskih postaj. Pričakujejo pa tudi denarno podporo pri gradnji slovenskega kulturnega središča v Špetru.

OLIMPIJSKI OGENJ V SLOVENIJI.

Slovenski smučarji in smučarke so mesec januar izkoristili za še zadnje priprave na 20. zimске olimpijske igre, ki jih tokrat prireja Torino. Nekaj več kot štirideset se jih bo potegovalo za odličja; o uspehih pa več v prihodnji številki Misli. Bližina letošnjih olimpijskih iger, ki potekajo v sosednji Italiji, pa nam je že pred samo prireditvijo prinesla nekaj olimpijske svežine. V petek, 20. januarja, je olimpijski ogenj po dva in dvajsetih letih spet obiskal Slovenijo. Na skupnem trgu Nove Gorice in Gorice ga je sprejel smučar Jure Franko, ki je leta 1984 kot prvi Slovenec dobil medaljo na zimskih olimpijskih igrah v Sarajevu. Iz Nove Gorice so športniki olimpijsko plamenico spremljali v Ljubljano, od tam pa v Avstrijo – v Celovec.

LETO SVETEGA PISMA 2007.

Zadnje nedeljo v mesecu januarju, ki je tudi nedelja Svetega pisma, so slovenski škofje razglasili leto Svetega pisma, ki bo trajalo vse leto 2007. Škofje so ob tem objavili posebno pismo, ki so ga brali duhovniki pri nedeljskih mašah. V njem so utemeljili razglasitev leta Svetega pisma. Med drugim so zapisali: "Sveto pismo je temeljni dokument naše duhovne in splošne kulture. Na začetku nastajanja slovenske narodne biti se je njegova božanska vsebina utelesila v vseh oblikah našega jezika in pismenstva. V Brižinskih spomenikih je Sveto pismo prešlo v slovensko besedo in literarno obliko v odlomkih, v 16. stoletju v času reformacije pa je postalo zares slovensko v prvem celotnem prevodu Svetega pisma. Do danes se je v slovenskem jeziku zvrstilo sedem prevodov celotnega Svetega pisma,

s čimer je njegova vsebina v slovenski besedi našla svoj dom na vseh področjih zasebnega in družbenega življenja ter kulture. S Svetim pismom v slovenskem jeziku smo se uvrstili med najbolj kulturne, napredne in trdožive evropske narode, ki jim svetopisemsko sporočilo o smislu življenja in o cilju vse naše dejavnosti daje polet. Kmalu po vstopu v Evropsko zvezo se z razglasitvijo leta Svetega pisma uvrščamo med tiste evropske narode, ki so Sveto pismo posebej počastili z letom Svetega pisma. Po sklepu treh krščanskih Cerkev v Sloveniji, Slovenske škofovske konference, vodstva Srbske pravoslavne Cerkve in vodstva Evangeličanske Cerkve, na nedeljo Svetega pisma, ki jo obhajamo 29. januarja 2006, slovenski in mednarodni javnosti sporočamo, da bomo od 1. januarja in do 31. decembra 2007 v Sloveniji praznovali leto Svetega pisma.

REFERENDUM O NOVIH OBČINAH.

V različnih krajih po Sloveniji je zadnje nedeljo v januarju potekal posvetovalni referendum o petnajstih predlogih za morebitne nove občine. Če bodo poslanci in poslanke upoštevali voljo volivcev, potem bomo v Sloveniji dobili vsaj dvanajst novih občin. Na Štajerskem so to Apače, Cirkulane, Sveta Trojica v Slovenskih Goricah, Središče ob Dravi, Sveti Tomaž,

Makole in Poljčane; na Dolenjskem bodo samostojne občine Kostanjevica na Krki, Straža pri Novem mestu, Šmarješke Toplice in Mokronog-Trebelno; na Primorskem pa bi dobili novo občino Renče-Vogrsko. Volivci pa niso bili naklonjeni novima občinama Ankaran-Hrvatini in Bizeljsko. Referendum so imeli še na območju Rimskih Toplic in v občini Dobrova-Polhov Gradec.

Prebivalci Rimskih Toplic so bili za samostojno občino, vendar ji nasprotujejo v Zidanem Mostu. Razdelitev občine Dobrova-Polhov Gradec na dve občini podpirajo le v Dobrovi, ne pa tudi v Polhovem Gradcu. O teh dveh primerih bo moral odločati državni zbor. Novejša zgodovina občin na naših tleh je kar zanimiva. Pred drugo svetovno vojno smo imeli v Sloveniji 384 občin. Taka ureditev se je ohranila do leta 1955, ko je povojna oblast ozemlje razdelila na 60 komun oziroma občin. Do spremembe je prišlo na začetku leta 1995, ko je stopil v veljavo zakon o lokalni samoupravi. Z njim smo dobili 147 občin. Do večje spremembe je prišlo leta konec leta 1998, ko je bilo ustanovljenih 46 novih občin. Junija 2002 smo dobili še eno eno občino in tako jih imamo trenutno 193.

Škodljivo podcenjevanje slovenskih dosežkov

Dopis, ki sledi, sem 23. avgusta 2005 z elektronsko pošto poslal uredništvu Književnih listov Dela, delno kot komentar na tam objavljene pripombe o mitskih predstavah ustoličevanja karantanskih knezov, še prej pa še enkrat v obrambo ameriških Slovencev, ki so bili že pred desetletji do skrajnosti neresnično in krivično poniževani in Delo teh krivic ni nikdar popravilo ali obžalovalo. Zanimalo me je seveda tudi, če so se razmere v vodilnem obveščevalnem dnevniku poprej (?) komunistične in levičarske usmerjenosti do danes, ko se toliko razpravlja o prepotrebni pluralnosti splošno obveščevalnih medijev toliko spremenile, da bodo objavljena tudi naša, novinarski eliti morda neljuba drugačna mnenja. Ker Delo mojega dopisa niti kot pismo niti kot članek ni objavilo in mi tudi na 8. septembra poslano elektronsko poizvedbo ni odgovorilo, bom za objavo hvaležen vašemu cenjenemu uredništvu.

Sledi dopis, ki ga Delo ni objavilo:

Na misel mi prihaja, kako si tudi še danes večkrat zaslužimo **Preršernov očitek: “Kar ni tuje, zaničuješ, bratov tvojih ni ti mar” – in pa izrek: “Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti”.**

Tudi vsaj nekatera pisma, ki sem jih kot Slovenec, sociolog in ravnatelj Slovenskega ameriškega raziskovalnega središča od časa do časa pošiljal uredništvom slovenskih listov, je v tej zvezi težko izbrisati iz spomina. Naj tu navedem le tistega, ki sem ga 6. julija 1978 s priporočeno pošto poslal Delu v odgovor na vrsto krivičnih poniževanj ameriških Slovencev.

Po časopisnih navedbah Delovega poročevalca naj bi bili rojaki v Ameriki na tako nizki kulturni ravni, da ni mogel verjeti, da bi sploh bilo med njimi kdaj možno “poslanstvo lepega duha, prosvetljevanje, ali postopno dviganje”. Kot profesor, ki sem na raznih univerzah s posebnim veseljem poučeval tudi socialno psihologijo, sem bil seveda trdno prepričan, da je dviganje in izboljševanje možno celo med najbolj primitivnimi plemeni. Zakaj bi potem bilo nemogoče med Slovenci v Ameriki, ki bi po dopisnikovih trditvah tudi z “dvigovanjem iz domovine” nikdar ne mogli doseči tiste kulturne stopnje, ki bi jim omogočala sprejetje kakšnega zahtevnejšega dramskega dela, kot npr. “Kralja na Betajnovi”. Vendar, kot sem podčrtal v svojem nikdar objavljenem

odgovoru, so naši zavedni rojaki že zdavnaj iz svoje lastne moči in kulturne zavzetosti zmogli ne le sprejemati, ampak v več svojih dramskih društvih (npr. Verovšek, Cankarjeva ustanova in Lilija) tudi uprizarjati "Kralja na Betajnovi". V dokaz sem priložil tudi nekaj programov, v besedilu dopisa pa navedel še strani iz ene svojih angleških knjig (muzikolog akademik dr. Dragotin Cvetko je v ugodni oceni zaman priporočal njen prevod tudi v slovenščino), kjer navajam podatke o številnih operah in operetah, ki so jih ameriški Slovenci uprizorili ne le v svojih narodnih domovih, ampak tudi v ameriških koncertnih dvoranah in želi laskava priznanja poklicnih glasbenih kritikov.

Žal so bili vsi moji dokazi neresničnosti in krivičnosti dopisnikovega ocenjevanja, kot še marsikje, bob ob steno in ostati smo morali nebogljene kulturne sirote, ki se ne bodo nikdar mogle dvigniti nad raven polk, kranjskih klobas in potic (čeprav nas tudi slednje pomaga povezovati in ohranjati). Res zanima me, če so se razmere do danes že toliko spremenile, da bo morda brez črtanj in smiselnih sprememb objavljeno tole pismo iz Amerike o zgoraj opisanem in sedanjem podcenjevanju slovenskih dosežkov. Pri sedanjem podcenjevanju se spet lahko dotaknem le enega izmed številnih primerov, ki kar kličejo po osvetlitvi še z drugega zornega kota. Gre za dokaj pogosto spodkopavanje pomembnosti obreda ustoličenja karantanskih knezov in – kot 17. avgusta 2005 piše Aleš Gabrič v Književnih listih – o potrebnem "odpravljanju slovenskih mitskih predstav o pomembnosti ustoličevanja za zahodno demokracijo, ki nam jo je 'prodajal' tudi Bill Clinton na obisku v Ljubljani".

Kdo vse je še zraven predsednika Clintona "prodajal", razlagal ali poudarjal pomen obreda ustoličenja karantanskih knezov? Gotovo je to storila že vrsta uglednih zgodovinarjev v Sloveniji, med njimi večkrat tudi akademika Milko Kos in Bogo Grafenauer, slednji npr. tudi v Zgodovini Slovencev (1979), kjer nas že na samem ovitku pozdravi Gojmir Kosov umetniški prikaz starodavnega karantanskega ustoličevanja. Iz daljše vrste na tujem izdanih razprav in knjig naj omenim le leta 1576 v Parizu izdano delo *Les six livres de la republique* (Šest knjig o republiki) še vedno mednarodno znanega avtorja Jeana Bodina; ali za slovito Cambridge univerzo napisano in po njej sprejeto doktorsko disertacijo Alojzija Kuharja, ki je pod naslovom *Slovene Medieval History* leta

1962 izšla v založbi Studia Slovenica; ali razpravo v Ameriki delujočega profesorja dr. Jožeta Felicijana, ki je leta 1967 izšla pod naslovom *The Genesis of the Contractual Theory and the Installation of the Dukes of Carinthia* (Geneza pogodbene teorije in ustoličenje karantanskih vojvod). Mislim, da gre za resne študije in ne za kake tendenčne mitske predstave, kakršnih je žal vse preveč zlasti v prikazovanju novejših slovenske zgodovine in ki se jim upajo oporekati le redki najpogumnejši sodobni zgodovinarji in novinarji.

Kot je že v 16. stoletju zapisal svetovno znani mislec Bodin, je obred karantanskega ustoličenja edinstven ("il n'y en a point pareille a celle de Carinthie"). Ali ni to priznanje, ki so lahko nanj ponosni naši tolikokrat krivično prezirani Korošci in z njimi vsi Slovenci?

V svoji zmerni, delno tudi kritični oceni dr. Felicijanove knjige, pa je vodilni zgodovinar harvardske univerze Crane Brinton leta 1969 zapisal, da je "ta slikoviti slovenski obred, kot Felicijan zlahka dokaže, bil dobro znan političnim filozofom in preko Bodina znan tudi Tomasu Jeffersonu. Gre za njegov manjši, a resnični (real) delež v sklopu idej, ki so se udeležile v razvoju modernih zapadnih demokratičnih ustanov".

Zakaj bi po vsem tem pljuvali v lastno skledo z zmanjševanjem pomena karantanskega ustoličevanja? Pametneje se mi zdi raziskovati, prepričljivo dokumentirati in objavljati slovenske dosežke, majhne in velike, ne pa s podcenjevanjem slovenskih izseljencev, bodisi z zmanjševanjem velike, v zgodovini in sedanjosti, brez občutkov manjvrednosti ali večvrednosti, in zavzeto, pošteno in samozavestno dvigati slovenski ugled in graditi lepšo demokratično bodočnost slovenskega naroda.

Dr. Edi Gobetz, ZDA

VELEPOSLANIŠTVO RS sporoča:

Poizvedujemo za **g. STANKOM GUŠTINOM**, rojenim 3. julija 1931 v Gabrovici v Sloveniji. Slovenijo je zapustil meseca julija 1954; zadnji znani naslov je bil: 15 Bay Cres. West, Lake Shore, Adelaide, SA 5020. Poročil se je tukaj v Avstraliji; ima oziroma je imel dva brata: Dušana in Viktorja.

Prošnjo za poizvedbo (zaradi zapuščinskih zadev) nam je poslal njegov brat Dušan Guštin, rojen leta 1927, ki živi v Gabrovici, Slovenija, in sprašuje o kakršnikoli informaciji o njegovem bratu. Zadnji stik z bratom sta imela leta 1978. Če bi kdo vedel karkoli o g. Guštinu, lahko to sporoči našemu veleposlaništvu, ki bo posrbelo, da bo njegov brat Dušan o tem obveščen.

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: 02 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

NOVO CERKVENO LETO smo začeli z družinsko sv. mašo v angleščini in seveda z dobrodoščilo p. Darku. Pozdravila ga je Rebecca Keen, ki je sama sestavila besedilo. Naslednjo nedeljo nas je obiskal Miklavž, otroci Slomškove šole so pripravili lep program. Praznik Brezmadežne je bil letos v četrtek, k sv. maši in kosilu v dvorani smo povabili naše bolne in ostarele. Med sv. mašo so prejeli bolniško maziljenje. Na 3. adventno nedeljo je naša igralska družina še zadnjič uprizorila Županovo Micko. Ivan Koželj, dolgoletni režiser in voditelj, je takrat zadnjič igral na odru... Na 4. adventno nedeljo smo spet obhajali družinsko mašo. Pater Darko je to nedeljo obiskal rojake v Surfers Paradise, na Cornubii – Planinki in v Buderimu QLD.

Božična devetdnevica je bila lepo obiskana, lepo število ljudi je prejelo zakrament sprave. Božično polnočnico smo obhajali letos v cerkvi ob polnoštevilni udeležbi ljudstva, tudi pri obeh sv. mašah dopoldne se nas je kar nabralo. Pater Darko je obhajal zgodnjo polnočnico v Figtree, kjer se nas je zbralo 85 in na praznik zvečer v Canberri, kjer nas je bilo 56.

Pater Darko, Veronika Konda,
Danica Petrič, p. Karel Schaffer in slavljeneec p. Valerijan.

ZAHVALA P. VALERIJANA OB 80-LETNICI:

Zahvaljujem se rojakom in dobrotnikom za številne čestitke, molitve in darove. Vseh dobrotnikov se spominjam pri sv. mašah in v molitvah. Pristrčen Bog plačaj vsem!
p. Valerijan

NAPOVEDNI KOLEDAR:

MERRYLANDS: V nedeljo, 5. februarja, bo po sv. maši vpisovanje otrok v Slomškovo šolo in kandidatov za prvo sv. obhajilo in birmo.

V nedeljo, 26. februarja, bo po sv. maši pustni piknik v naši dvorani. Gospodinjam se priporočamo za pecivo.

FIGTREE: Sv. maše bodo 12. in 26. februarja, 12. in 26. marca, vedno ob 5.00 popoldne.

CANBERRA: Sv. maše bodo 19. februarja, 19. marca in potem na veliko noč, 16. aprila, ko bo po maši tudi blagoslov velikonočnih jedil in skupno srečanje ob velikonočnem žegnu v dvorani. Rojaki, obvestite se med seboj! Sv. maše so ob 6.00 zvečer.

V NEWCASTLU bo sv. maša na belo nedeljo, 23. aprila, in potem naslednjo nedeljo, 30. aprila, obakrat ob 6.00 zvečer.

KRSTI:

LARA SIBILLA WEBBER, rojena 22.09.2005 v Oatley NSW. Oče Brett, mati Sibila, rojena Gerden. Botra je Jožica Gerden. Sv. Rafael, Merrylands, 29.09.2005. IVANA PEROVIČ rojena 19.07.2005 v Wetheril Park NSW. Oče Vinko, mati Nadia Pesavento. Botra sta John in Vanessa Pesavento. Sv. Rafael, Merrylands, 13.11.2005. KYAN STOJAN BRATOVIC, rojen 28.12.2004 v Glenwood NSW. Oče Stojan Bratovic, mati Karen, rojena Smith. Botra sta Robert in Suzie Zadel. Sv. Rafael, Merrylands, 27.11.2005.

CHLOE AYA HRASTNIK, rojen 31.12.2004 v Hornsby NSW. Oče Peter Robert Hrastnik, mati Runa Kawakami. Boter je Ron Whiteman,

njegova žena Michelle Whiteman je bila priča krsta. Sv. Rafael, Merrylands, 8.01.2006.

Novokrščencem, staršem, botrom in družinam iskreno čestitamo!

POROKA:

Iz domovine sta se poročila JOŽEF ŠIBAL, sin + Jožefa in Frančiške, rojene Jevšinek, in ZVONKA RUPNIK, hči Franca in Milice, rojene Pavlinc. Priči sta bila Anton in Leo Herman. Poročila sta se pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, 8. oktobra 2005, z odpustnico župnije Ponikva, 27.9.2005, št. 23/05.

Novoporočencema iskrene čestitke in obilo Božjega blagoslova v zakonskem in družinskem življenju!

p. Darko in p. Valerijan

Natalie Brcar je predstavila novorojenčka Alexa Ivana Lenarčiča. Starši: Sylvia in Boris. Alex je bil krščen 28. avgusta 2005 in botra sta bila Diana Lenarčič in Bernard Šircelj.

OSEMDESET LET:

PATER VALERIJAN JENKO OFM, OAM

Na praznik svetih treh Kraljev letos je minilo 80 let, kar se je v Šiški v Ljubljani rodil Jožek Jenko, ki ga poznamo širom Avstralije, posebno pa še v Sydneyu, pod imenom »NAŠ PATER VALERIJAN«.

Mašniško posvečenje je prejel v Lemontu v Ameriki, nato je služboval v župniji sv. Terezike v Johnstown, Pennsylvania in tudi pomagal patru Baziliju pri urejanju lista Ave Maria.

V Avstralijo je prispel 23. oktobra 1963 z dovoljenjem za tri leta. Ta tri leta so se potem podaljšala v 43 let. V tem času sta bila v Sydneyu že pater Bernard Ambrožič in p. Odilo Hajnšek, vendar je p. Odilo zaradi slabega zdravja kmalu odšel v domovino. Tretji duhovnik, dr. Mikula, pa je bil popotni duhovnik in je največ potoval in obiskoval rojake širom Avstralije. Velika večina slovenskih priseljencev je bila raztresena po številnih priseljeniških taboriščih. Ljudje so se srečevali pri službi božji v cerkvah, ki so jih najemali od drugih narodov, največkrat v župniji sv. Frančiška Asiškega v Paddingtonu. Patra sta redno obiskovala tudi taborišča in veliko pomagala naseljencem, ki največkrat niso znali jezika in se tudi niso znašli pri urejanju različnih uradnih zadev, zraven pa sta seveda opravljala poroke, krste, spovedi in službe božje, kjer je že bilo potrebno v tistem času.

Z družabnimi prireditvami in nabirkami se je nabralo dovolj denarja za depozit za nabavo stare prezbiterijanske cerkve v Merrylandsu, za preostalo pa

so dobili posojilo. Prostor je bil ugoden za slovensko versko in kulturno središče, ker so se Slovenci v večjem številu začeli naseljevati v zahodnih delih Sydneya. 1. januarja 1970 je bila prva maša v preurejeni cerkvi in tako se je nadaljevalo vsako nedeljo. Število slovenskih vernikov se je večalo in naraščalo in pod vodstvom p. Valerijana je bila cerkev že konec leta 1972 predelana in obzidana in 21. januarja 1973 jo je blagoslovil ljubljanski pomožni škof, dr. Stanislav Lenič. Koncem leta 1973 je umrl p. Bernard Ambrožič in pater Valerijan je dobil iz domovine vrsto pridnih pomočnikov, ki so drug za drugim prihajali za nekaj let in se nato spet vračali v domovino. Iz domovine so prišle na pomoč tudi sestre frančiškanke, najprej v Melbourne, leta 1972 pa so prišle tudi v Sydney in so s svojim delom veliko pripomogle k uspehu verskega središča. Pod vodstvom p. Valerijana je bilo versko središče tako uspešno, da so brez težav kupili dve sosednji hiši in na tem mestu je bila zgrajena cerkvena dvorana, ki jo je leta 1983 blagoslovil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Versko središče je postajalo vse bolj pomembno, saj so se rojaki poleg redne službe božje udeleževali tam tudi piknikov, plesov in koncertov, otroci so prihajali v slovensko šolo, pevci v pevski zbor, v prostorih verskega središča pa sta imeli svoj sedež tudi Igralska družina in kasneje arhivska organizacija HASA.

Pater Valerijan je poleg svoje duhovniške službe vsa leta opravljal tudi delo socialnega delavca med slovenskim rojaki, pomagal jim je z nasveti in tudi osebno pri urejanju njihovih dokumentov, pokojnin,

obiskovanja bolnikov, nameščenja v domove za stare ali pri urejanju pogrebov. Z njim smo slavili vrsto jubilejev: srebrno in zlato mašo, njegovo šestdesetletnico in sedemdesetletnico. Z njim smo se veselili, ko je prejel visoko avstralsko odlikovanje Order of Australia Medal za njegovo življenjsko delo v Avstraliji in tudi odlikovanje predsednika Republike Slovenije za njegove zasluge med slovenskimi izseljenci. Ko je prišel čas za njegovo upokožitev, smo enoglasno protestirali, pisali prošnje in pritožbe in dosegli, da je še nadalje ostal med nami, čeprav so se razmere precej poslabšale. Zadnje sestre frančiškanke so se vrnile v domovino leta 1997 in ni bilo mogoče najti nikogar, ki bi jih zamenjal. Število duhovnikov v Avstraliji se je zmanjšalo, patri morajo drug drugega zamenjati, kadar ima kdo od njih dopust in pri visoki starosti je postajalo vse težje za patra Valerijana, da je opravljal redne nedeljske obiske s službo božjo: prvo in drugo nedeljo v mesecu v Wollongongu, tretjo nedeljo v Canberri, peto nedeljo v mesecu v Newcastleu in nekajkrat na leto v Brisbanu in vse to poleg redne službe božje doma v Sydneyu. In vendar mu nikoli ni nič preveč težko. Obiskovanje bolnikov in umirajočih med slovenskimi rojaki, ki so raztreseni širom štirimilijonskega mesta Sydneya in ki so v današnjem času vse bolj pogosti; pogrebi, ki jih je vedno več in ki tudi patru vse bolj sežejo v srce, saj so med njimi pogosti prijatelji in sodelavci, s katerimi so skupaj delali tudi po 40 let. Vse to pa včasih v vročini, ki seže kdaj pa kdaj skoraj do 40 stopinj. Ne, ni lahko.

Pater Valerijan si je že nekaj časa želel, da bi se upokojil in prepustil vodstvo verskega središča nekomu mlajšemu, sam pa da bi samo še malo pomagal, »dokler lahko še napravi kaj dobrega«, kakor pravi vedno.

Sedaj smo dobili mladega duhovnika patra Darka Žnidaršiča, ki je prišel in zamenjal patra Filipa Rupnika, potem, ko je le-ta preživel z nami zadnjih nekaj let, sedaj pa je odšel nazaj v Slovenijo, v Novo Štifo. Pater Darko je mlad in poln energije in načrtov, kakor je bil pater Valerijan, ko je prišel v Avstralijo pred 43 leti in je 26. januarja 2006 tudi uradno prevzel vodstvo verskega središča Merrylands. Pater Valerijan pa naj bi vsaj delno užival zasluženi počitek, kar pa bolj malo verjamemo, saj je še vedno pripravljen prijeti za delo, kjer je potrebno. Posebno starejši člani slovenske skupnosti bomo še vedno računali nanj kot na dobrega, izkušenega in modrega prijatelja.

Pater Valerijan ni samo naš duhovnik, on je naš oče, svetovalec, zaupnik in pomočnik, njegova dobrot

in skoraj otroško zaupanje v Boga in Mater Božjo je vzbudila v naših srcih globoko ljubezen in spoštovanje do njega.

In kaj pravi on, če ga vprašaš, kaj on misli, kakšni so njegovi načrti? S toplim nasmehom pravi: »Kakor bo Bog hotel!« Naj mu Bog da zdravja in še veliko let med nami!
Martha Magajna, Sydney NSW

DRUŽINSKE MAŠE V ANGLEŠČINI

V zadnjih treh mesecih so bile družinske maše v angleščini v verskem središču Merrylands največ v znamenju praznovanj. Na četrto nedeljo v novembru smo sprejeli in počastili našega novega duhovnega očeta, patra Darka Žnidaršiča, ob prihodu v našo skupnost. Rebecca Andreson (vnukinja Marije Matešič) je pripravila lep nagovor, s katerim je izrekla dobrodošlico novemu patru in mu pojasnila, zakaj je pater Valerijan začel s tradicijo maše v angleščini, da bi s tem približal in pritegnil najmlajšo, včasih že tretjo generacijo, k obiskovanju naše cerkve v Merrylandsu, kakor so jo obiskovali njihovi starši in stari starši. Amanda Šuber pa mu je poklonila lep šopek avstralskih rož.

Družinska maša v decembru je bila na sam božični dan in lepo smo proslavili rojstvo našega Odrašenika.

V januarju pa nas je čakalo še eno praznovanje: osemdeseti rojstni dan našega ljubega patra Valerijana. Pod vodstvom Kristine Šuber in Andrejke Andrejaš so najmlajši pripravili lep program, v katerem so pred začetkom službe Božje opisali svoje prisrčne spomine nanj, zraven pa so mu podarili voščilno kartico, obloženo s slikami otrok in patra Valerijana, skupaj s šopkom cvetja.

Praznovanje se je nadaljevalo po maši v dvorani z rezanjem torte, ki jo je pripravila gospa Perina Keen in jo umetniško okrasila s šopkom nageljčkov - našega narodnega cvetja. Po maši je bil tudi sestanek učiteljic Slomškove šole, na katerem so se dogovorile za nadaljnji program šole. Po dogovoru bo vpisovanje v letošnjo Slomškovo šolo v nedeljo, 5. februarja, pouk pa se bo začel v soboto, 11. februarja, ob 3. uri popoldne. Slomškova šola bo vsako drugo soboto, se pravi naslednji pouk bo v soboto, 25. februarja, ob istem času; poučevale pa bodo učiteljice Kristina Šuber, Helena Ilesič in Olga Konda, s pomočjo patra Darka Žnidaršiča, pri glasbenem delu šole pa bo še naprej pomagala Carmen Funderanan.

Andrejka Andrejaš, Sydney NSW

IZ WOLLONGONGA - poroča Margareth Hatežič

V nedeljo, 8. januarja 2006, smo imeli v slovenski cerkvi vseh svetnikov v Figtree (Wollongong) slovesno sveto mašo ob 80-letnici našega p. Valerijana. Slovenska skupnost v Wollongongu mu je za to priliko hotela napraviti malo slavlje. Lepo je bilo videti tri generacije pred oltarjem: Pater Valerijan, ki je slavil osemdeseti rojstni dan, naš škof msgr. Peter Ingham, ki se bliža šestemu križu in p. Darko Žnidaršič, ki še nima sivih las.

V pripravi na to praznovanje je Andrej Žičkar predlagal, da vprašamo našega škofa, če bi napisal zahvalno pismo patru Valerijanu, ki že toliko let skrbi za slovenske vernike v Wollongongu in okolici. Škof Peter Ingham je bil vesel te prošnje, pa je dejal, da bo prišel kar osebno in daroval sveto mašo, da se zahvali patru za vse delo, ki ga opravlja za slovensko skupnost v Wollongongu. Želeli smo, da bi bil škofov obisk presenečenje za našega slavljence in upam, da smo uspeli. Andrej Žičkar in Barica Brodnik sta s pomočjo p. Darka pripravila bogoslužje in program po sveti maši. Dolžnost p. Darka je bila, da pripelje p. Valerijana v Wollongong na drugo nedeljo v januarju. Sveta maša je bila slovesna. Hvaležni smo gospodu škofu, ki je tako lepo pridigal, patru Valerijanu, da je že toliko let med nami, patru Darku, da je prišel med nas, našim pevkam in pevcem, organistu, bralcem beril in tistim, ki krasite cerkev ali pomagate še drugače.

Pred sklepnim blagoslovom je Marica Kerčmar deklamirala pesmico, ki jo je napisala za patra Valerijana. Kar solze so bile v nekaterih naših očeh, ko smo jo poslušali.

**“Po celem bi svetu lahko prehodila,
še dalj kod na onkraj sveta bi odšla.**

**Tu bi iskala, ljudi spraševala,
na vrata nebeška potrkati bi šla.**

**Rada bi Bogu se tu zahvalila,
da k nam je poslan bil gospod Valerijan.
Stotisočkrat hvala, bi Bogu dejala!
Kako smo mi srečni, da nam ga je dal!**

**Vsi smo hvaležni, ki tukaj smo zbrani.
Hvala, gospod, Vam za trud in pomoč.
Bog naj Vas čuva, kjerkoli Vas more
naj bo po dnevi ali ponoč’.**

Spoštovani p. Valerijan!

Bila sem iznenadena, ko sem slišala, da praznujete osemdeset let Vašega duhovnega življenja. Imeli smo Vas radi in še in še. Želim, da dočakate stoletnico po posnemanju Vaše pokojne mame. Ni se Vam ustavil korak, šli ste po Jezusovem naročilu, po poti ozdravljati ljudem dušne težave in to še sedaj, ko leta niso več mlada, kot so bila nekdaj.

Vaš obisk je bil vedno dobrodošel in z veseljem sprejet. Dolga pot iz Sydneya v Figtree Vas ni izmučila. Sočutje prinese nepopisno zadovoljstvo med ljudi. Upamo, da boste p. Valerijan še dolga leta med nami. So dolga, lepa leta za vse in spominjajo nas na vesele družabnosti z Vami v vseh v naših društvih. Vas pristrčno pozdravljamo. Bog živi!

Ivanka Žabkar, Wollongong NSW

IZ NEWCASTLA - piše Marija Grosman

Po dolgem času se vam spet oglašam iz Newcastla. Prilagam nekaj novic, katere na žalost so največ žalostne. Nobenih od teh imen še ni bilo objavljeno v Mislih, tudi od gospoda Andreja Pichlerja nisem našla njegovega imena v matici mrtvih. Smo pa imeli vsaj en prijeten dogodek v Newcastlu.

Na praznik sv. Štefana smo v Newcastlu pripravili posebno presenečenje našemu dragemu p. Valerijanu, ko je na našo izrecno željo prišel k nam maševat. Za njegovo 80. letnico življenja smo ga presenetili s posebno pripravljeno čajanko. Z veseljem smo mu zapeli »Kolk'kor kapljic, tol'ko let«, mu zaželeli vse najboljše za rojstni dan in mu izročili darilo za njegov praznik. Na torto sicer nismo postavili 80 svečk, smo pa dali gor precej večjo svečo, za katero upamo, da mu bo še dolgo svetila v Božji milosti.

Pater Valerijan prihaja v slovensko skupnost v Newcastle odkar je prišel v Avstralijo. Zdi se mi, da je bil on tisti, ki je pričel z navado, da se po maši zberemo v majhni dvoranici na čajanko in klepet. Ženske preskrbimo za prigrizek, moški pa pomagajo pri klepetu. Vedno preživimo prijetno uro ali dve v skupni družbi, čeprav so včasih pater in njegovi vozniki in pevci Ivan in Teja Bavčar in Marija Kužnik kar precej utrujeni. Bog vam naj poplača vsem.

Kot povsod, tudi v Newcastlu, patra Valerijana izredno spoštujemo, saj ni samo naš duhovni voditelj, temveč tudi naš prijatelj, svetovalec, zaupnik in tisti, ki deli z nami dobro in slabo. Za vse smo mu iskreno hvaležni in mu še enkrat želimo vse najboljše in da bi mu nebeški Oče še dolgo delil milosti in blagoslova. V nedeljo, 29.1.2006, bo imel prvič mašo pri nas p. Darko, kateremu želimo prijetno dobrodošlico in upamo, da se bo dobro počutil med nami.

Osmrtnice vam prilagam v drugi elektronski pošti, tu pa vam prilagam slike od patrovega rojstnega dne. Hvaležni vam bomo, če lahko kaj objavite v Mislih. Priloženi sliki sta od gospe Jožice Brajljih.

HERMINA PICHLER

V ponedeljek, 16. januarja 2006, je ob 7.15 uri zvečer v Waratah (Newcastle) hospicu umrla zelo znana rojakinja HERMINA PICHLER roj. Premk. Rodila se je 24.10.1911 v Mengšu na Gorenjskem kot hči Andreja Premk in matere Johane roj. Blejc. V družini se je rodilo sedem otrok. V začetku leta 1935 se je v Ljubljani v frančišćanski cerkvi poročila z Andrejem Pichlerjem (rojen v Domažalah 10.9.1911, umrl v Newcastlu 21.8.2003). Andrej in Hermina sta najprej živela pri Hermininih starših v Mengšu, potem pa v Jaršah blizu Mengša. 22.12.1949 so Hermino in dva otroka, ko moža ni bilo doma, prisilno odpeljali v Avstrijo. Andrej je po vrnitvi domov iz zapečatenе drvarnice ukradel lastno kolo in se podal na pot iskanja. Po treh mesecih iskanja je našel družino v taborišču Lienz na Tirolskem.

Družina je prispela v Avstralijo junija 1949 z ladjo Anna Sale. Preko Bathursta so prišli v taborišče Greto.

Veselo razpoloženje po sveti maši v Newcastlu.

Decembra 1949 je Andrej dobil delo v železarni v Newcastlu in Pichlerjeva družina se je kmalu preselila v Wickham (Newcastle). Hitro zatem so kupili hišo na Merewetheru, kjer je Hermina živela do zadnjega. V družini so se rodili štirje otroci: Andrej in Martha v Sloveniji, Peter v Avstriji in Veronika v Avstraliji. Oče Andrej je vedno rekel, da je njuna družina internacionalna. Družino sta vzgajala vzorno in zvesto v krščanskem nauku. Pogrebno mašo 24.1.2006 je opravil p. Hughes ob somaševanju p. Valerijana in p. Darka v cerkvi Sveta Jožefa v Junction. Pogreb je bil na livadno pokopališče Sandgate, kjer je bilo Herminino truplo položeno v skupen grob k njenemu možu Andreju.

Slovenci iz Newcastla in okolice smo se od Hermine poslovili z naslednjimi besedami:

”Hermina Pichler je bila zelo znana med slovensko skupnostjo od vsega začetka, odkar je družina 1949. leta prišla v Newcastle. Bila je ena od prvih družin, ki se je iz begunskega lagerja Greta za stalno preselila v Newcastle in kmalu postala zelo aktivna med Slovenci. Hermina in njena draga prijateljica, Ivanka Torbica, sta 1957. leta organizirale, da so se pričele slovenske maše v cerkvi presvetega Srca Jezusovega v Hamiltonu, kjer imamo slovenske maše še danes in kjer se vedno zberemo po maši na čajanki za prijeten prigrizek in klepet. Leta 1958 sta Hermina in njen mož Andrej postala ustanovna člana slovenskega društva “TIVOLI”, Newcastle, katero še danes obstaja. Oba sta pozneje postala doživljenjska člana društva. Hermina je bila gonilna sila, ki je sodelovala v velikih akcijah. Posebno je bila znana po pečenju orehove “potice”, katero je pripravila za marsikatero družabno prireditev. Obiskovalci so bili vedno dobrodošli in pogoščeni v njeni hiši. Kot zvesta žena in ljubeča mati je bila znana kot ponosna Avstralka, ki pa je istočasno izredno spoštovala in ljubila svoje slovenske korenine. Hermina je bila priljubljena in spoštovana povsod in je bomo zelo pogrešali. V imenu slovenske skupnosti v Newcastlu in okolici se želimo iskreno zahvaliti Hermini za njen nesebičen in velikodušen prispevek slovenski skupnosti. Bila je resničen prijatelj. Zelo jo bomo pogrešali in nikoli pozabili.

Iskreno sožalje družini. Hermina, ti pa počivaj v miru in naj ti bo lahka avstralska zemlja”.

FILIP VESENJAK

23. decembra 2005 ob 3.30 uri popoldne je v Mater Misericordiae bolnišnici v Waratah (Newcastle) umrl FILIP VESENJAK. Rodil se 27. marca 1926

v Terbegovcih (okolica Sv. Jurija ob Ščavnici) v Slovenskih goricah kot sin očeta Alojza in matere Frančiške roj. Kolbe. V Avstralijo je prišel 1950. leta in se 8. julija 1961 poročil z Amalijo (Malči) roj. Čič, ki izhaja iz primorskih krajev. Filip je bil ves čas zaposlen pri državni železarni v Waratah, kjer si je v poznejših letih poškodoval hrbtenico in se je moral predčasno upokojiti. Zadnjih nekaj let je bolehal za rakom na prostati in nato je imel še tumor v glavi. Zapušča ženo Malči ter sina Filipa in Johna ter hčerko Margaret in sedem vnukov. Pogreb je bil na pokopališču Macquarie Memorial Park, Ryhope, njegovo truplo pa je bilo upepeljeno. Naj mu Bog podari mir in pokoj.

ANTON MAMIČ

24. junija 2005 ob 9. uri zvečer je na domu v Adamstownu umrl ANTON MAMIČ. Tone, kot je bil znan med številnimi rojaki, je bil rojen 9. januarja 1929 v naselju Grgar ob vznožju Svete gore blizu Nove Gorice kot drugi otrok Franca Mamiča in Štefanije roj. Černe. Kot mlad fant je zapustil Slovenijo in preko Italije decembra 1950. leta prispel v Avstralijo. Njaprej je živel v Bronte Parku (Hobart, Tasmanija), kjer je bil zaposlen kot mehanik pri hidroelektrični upravi. Leta 1953 je prišel v Newcastle, kjer je delal kot avtomehanik pri NSW Motors, Truscotts, Deloraine Motors, Klosters in R.W. Brown. Končno je od R.W.Brown kupil majhno delavnico in začel avtokleparstvo. V začetku 1980 let je odprl veliko večjo devanico na Bruncker Road, Adamstown, katera je danes zelo poznana po kvalitetnem delu in zaposluje 20 ljudi in jo vodijo njegova dva sina in dve hčerki. Tone je spoznal svojo življenjsko sopotnico Maureen roj. Boch nemško-angleškega porekla) na plesu – bil je odličen plesalec – in se z njo poročil leta 1957. V zakonu se je rodilo pet otrok: Tony, Sue, Amanda, Tracy in Garry. Razen Tracey, vsi živijo v Newcastlu. Tracy živi v Brisbanu. Imajo 14 vnukov. Tone se nikdar ni ustrašil težkega dela. Bil je mehanik, gradbenik, avtoklepar, izumitelj in proizvajalec. Njegovi izumi pod imenom Easy Straight Equipment so danes zelo poznani in važni pripomočki v marsikateri avtokleparski delavnici, kot na primer naprava za točno merjenje pri popravilu razbitih avtomobilov, posebna komora za barvanje avtomobilov ob vsakem vremenu, naprava za raztegnitev razbitega avtomobila in še kaj. Rad je obiskal Slovenijo in, ko je enkrat našel bolno mater v postelji, ko si sama ni mogla nič veliko pomagati, je, ko se je vrnil, izdelal motorizirano posteljo za onemogle ljudi. Rad je pomagal drugim, predvsem mladim

slovenskim fantom, katerim je nudil zaposlitev. Bil je vzoren mož in oče, ki je spoštoval vse, kar je imel in bil zadovoljen in srečen v krogu skrbne družine in mnogih prijateljev. Rad se je družil s Slovenci. Pred sedmimi leti je imel operacijo na prostrati in rak mu ni prizanesel vse do konca. Zaspal je mirno v krogu družine. V domovini zapušča brata Lojzeta in sestro Hildo, najmlajša sestra Milenka pa živi v Kanadi.

Od Toneta smo se poslovili pri maši v lokalni cerkvi sv. Kolumba, Adamstown, 30. junija 2005. Maše se je udeležilo okrog 400 znancev in prijateljev. Pokopan je na livadnem pokopališču v Sandgatu (Newcastle). Iskreno sožalje družini, Tonetu pa naj Bog podari mir..

ERNEST DION ELVIS STRASBERGER

Čeprav je Ernest umrl že pred tremi leti, njegovo ime še ni zapisano v matici mrtvih. Ernest se je

rodil 22.decembra 1965 v Newcastlu kot sin Milana Strasberger in Anice roj. Podgorelec. Podgorelčeva družina je bila zelo znana v Newcastlu. V njihovem "Milk baru" na 113 Tudor Street, Hamilton, je zažarela prva iskra današnjega slovenskega društva. Ernestov dedek, Anton Podgorelec, je bil prvi predsednik društva. Ernest je umrl je 26. decembra 2002 v Silkwoodu na severnem Queenslandu. Strasbergerjeva družina se je preselila tja v prvi polovici šestdesetih let, kjer sta imela oče in prijatelj skupni kontrakt za mehanično sekanje sladkornega trsa. Gojili so tudi tobak, potem ananas, zadnja leta pa še sladkorni trs. Ernest je z otroki igral nogomet, ko se je zadet od srčne kapi zgrudil in umrl. Zapustil je ženo z majhnimi otroki, mamo, očeta in starejšega brata ter številne druge sorodnike. Počivaj v miru, Ernest, v preranem grobu.

MERRYLANDS - POKOJNI:

V petek, 23.12.2005, ob 3.30 popoldne, je v bolnišnici Mater Misericordiae v Waratah pri Newcastlu umrl **FILIP VESENJAK**. Rodil se je 27.03.1926 v Terbegovcih pri Sv. Juriju ob Ščavnici staršema Alojzu in Frančiški, rojeni Kolbe. V Avstralijo je prišel leta 1950. Dne 8. julija 1951 se je poročil z Amalijo Čič. Zaposlen je bil pri državni železarni v Waratah. Zaradi poškodbe hrbtenice se je moral predčasno upokojiti. Zadnja leta je bolehal zaradi raka na prostati in tumorja v glavi. Filip zapušča ženo Malči, sinova Filipa in Johna, hčerko Margaret in 7 vnukov. Pogreb je bil na pokopališču Macquarie Memorial Park, Ryhope, nato je bil upepeljen.

Ivan Koželj (na desni) z bratom Hermanom v gili "Zupanova Miska".

V petek, 30.12.2005, je v bolnišnici v Blacktownu umrl **IVAN KOŽELJ**, o katerem pišemo v posebnih člankih v teh Mislih. Po rodu je bil iz Ljubecne pri Celju, kjer se je rodil 6.05.1937. Družina je zgodaj izgubila moža in očeta, ki je bil ubit leta 1945 na Teharjih. Ivan je prišel v Avstralijo aprila 1960. Zapušča sinova Andreja in Branka z družinama, brata Hermana z družino in sorodnike. Žena Vikica je umrla leta 1987. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Merrylandsu 5. januarja 2006, pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu. Ivanu smo hvaležni za mnoga njegova dobra dela v našem središču, kakor tudi v širši slovenski skupnosti.

V petek, 13.01.2006, je v bolnišnici Concord Hospital v Sydneyu umrla **IVANKA PERKO, rojena VREČKO**. Rojena je bila na Ponikvi pri Celju 14.05.1932 v družini sedmih otrok. Živijo še trije bratje: Tone, Bogomir in Lojze. V Avstralijo je prišla leta 1960. Poročena je bila z Romanom Perkom, ki je že pokojni. Zapušča sina Iztoka in prijatelja Coleena. Zaposlena je bila v hotelu Wentworth kot čistilka. Zadnja leta je živela v Blackslandu na podnožju Blue Mountains. V prostem času je pomagala v Družbi sv. Vincencija Pavelskega v svojem kraju in v Meals on Wheels, kjer je kljub svojemu šibkemu zdravju razvažala hrano potrebnim in starejšim osebam. Rada je prihajala tudi v Merrylands in je bila vedno pripravljena pomagati, dokler je mogla. Pogrebna maša je bila v petek, 20.01.2006 pri sv. Rafaelu v Merrylandsu, pokopana je na slovenskem delu

pokopališča v Rookwoodu.

V petek, 20.01.2006, je v Thornleigh-u NSW umrl **EMIL SOSIČ**. Na popoldanskem sprehodu ga je zadela kap. Emil je bil rojen v Slopah na Primorskem 10.02.1931. V Avstralijo je prišel leta 1954. Poročen je bil z Italijanko Antonino Giorgianni. Poleg nje zapuščča hčerki Sandro, Ireno, poročeno z Matthewem Bryantom, vnuka Luka in Thomasa, sestro Cvetko Koblar z družino, ki tudi živi v Avstraliji: Andreja, Ivanko, Helen in Branka, ter dva svoja brata v Sloveniji. Eden od njegovih treh bratov je pred kratkim umrl v Mariboru. - Pogrebno mašo smo obhajali v petek, 27.01.2006, v cerkvi Marije, Kraljice miru

v Norman Hurst-u NSW. Pokojnega so položili v grobnico na pokopališču Field of Mars Cemetery. Sv. mašo in obred je vodil domači župnik Father Vaughan. Pater Darko je somaševal, pridigal v slovenščini, angleščini in italijanščini, vodil molitve na pokopališču v slovenščini in italijanščini ter izrekel sožalje v imenu obeh patrov in slovenske skupnosti. Pogreba se nas je udeležilo zelo malo slovenskih rojakov, ker smo zanj zvedeli prepozno in nismo mogli objaviti v torkovi oddaji na radiu SBS.

Vsi naši pokojni naj počivajo v miru.

p. Darko in p. Valerijan

BODI JIM ČAST IN HVALA !

V spomin Ivanu Koželju - piše Martha Magajna

Mogoče bo enkrat prišel dan, ko bomo v Sydneyu postavili »ZID ČASTI« in na tem zidu bodo slike in imena ljudi, ki so s trudom, žrtvami in odpovedovanjem največ pripomogli k temu, da je po več kot pol stoletja slovenska skupnost v Sydneyu še vedno na trdnih nogah in jo preveva slovenski duh.

Na vrh zidu bi morali napisati »Bodi jim čast in hvala!«, ker to resnično zaslužijo. In na steni bi našli imena - po vrsti, kakor so odhajali: pater Bernard Ambrožič, pater Odilo Hajnšek, Jože Čuješ, Ludvik Klakočar, Vladimir Menart, Mariza Ličan, Ivanka Bulovec, Ivanka Pohlen, Dane Brkovec, Ivan Kobal... in verjetno še kdo; imena ljudi, ki so v svoji duši nosili košček slovenske domovine na tujih tleh in je nikoli niso pozabili. Vsak po svojih močeh in sposobnostih so delali za ohranitev slovenskega duha med nami. In če sem kako zaslužno ime pozabila, kar je povsem verjetno, povejte mi, tako da bomo dali zahvalo vsem, če nam bo kdaj uspelo postaviti tisti zid.

Tem imenom se je v zadnjem času pridružilo še eno ime: **IVAN KOŽELJ**.

Če bi se oglasil po en zastopnik vsakega področja dela slovenske skupnosti, kjer je Ivan delal in se trudil, bi potrebovali eno številko Misli samo za njega. Tako pa se oglašam v imenu HASA - slovenskih arhivov, ki predstavljajo živo zgodovino Slovencev v Sydneyu in v imenu Igralske družine, ki je bila Ivanovemu srcu najbližja in kličem Ivanu Koželju: »Naj ti bo čast in hvala za ves tvoj trud, delo in žrtve! Za tvojo vztrajnost in večno pripravljenost pomagati vsakemu, ki je

potreboval pomoč!«

Ivana bodo pogrešali na vseh straneh, kjer je treba pridnosti, sposobnosti in vztrajnosti, prav gotovo pa ga bomo še bolj pogrešali igralci in gledalci Igralske družine Merrylands, saj za delo, ki ga je opravljal pri nas, rabiš poleg pridnosti, vztrajnosti in sposobnosti tudi TALENT in tega se ne najde kar vsak dan. In prav za Igralsko družino bo verjetno najtežje najti nekoga, da bi ga zamenjal.

Prav gotovo bo živel v naših spominih, z vsako vlogo, ki jo je odigral, z vsako sceno, ki jo je postavil. Na vsak način pa prav gotovo zasluži častno mesto med Slovenci, ki so bili stebri naše skupnosti.

Pri pogrebu Ivana Koželja: p. Darko in p. Valerijan ter Ivanova sinova Branko in Andrej z družinama.

Iz Kraljičine dežele QLD

Rad bi vam poročal, da smo tudi pri nas v Kraljičini deželi – Queenslandu -dočakali novega duhovnika med nami. Pater Darko Žnidaršič je pred enim mesecem prišel v Sydney. Njegovo pastoralno delo bo obsegalo več kot pol obširnega kontinenta Avstralije. V naši društveni dvorani Planinke je v nedeljo, 18. decembra, pozdravil novega patra predsednik Marijan Logar. Mlada Mariah Cuderman pa je deklamirala posebej zanj sestavljeno dobrodošlico ter mu izročila šopek rož:

***Dragi pater Darko!
Dolgo pot ste naredili,
da še za nas bi tu skrbeli.
Tu pod južnim križem
ne boste rok držali križem.
Obširna naša je dežela,
zmanjkalo ne bo vam dela.
Mi bomo za vas prosili,
vas z molitvijo bodrili,
da z dobro voljo
in Božjo pomočjo
bi vaše delo plodno b'lo.
Bog vam daj veliko let
med nami vsemi preživet!
Pozdravljeni!***

**Mariah Cuderman
in p. Darko ob svojem prvem
obisku v QLD.**

Po sveti maši, ki se je je udeležilo veliko rojakov, so nam gospodinje pripravile dobro kosilo. S patrom Darkom smo se osebno srečali in nam je s svojim mladostnim nastopom dal novega navdušenja za našo skupnost, ki jo moramo poživljati tudi duhovno in v veri. Opazili smo njegovo močno spoštovanje do patra Valerijana, ki bo januarja praznoval 80. rojstni dan in že 42 let neutrudno dela za avstralske Slovence, za kar smo mu hvaležni iz srca.

Pater Darko je v soboto, 17. decembra, zvečer maševal v cerkvi Srca Jezusovega na Gold Coastu, kjer bi pričakovali večjo udeležbo, saj je tam naseljenih veliko več Slovencev (pri sv. maši nas je bilo samo 15). V nedeljo smo obhajali sv. mašo v dvorani društva Planinke, kmalu popoldne pa je pater odšel na severno sončno obalo – Sunshine Coast - v Buderim, kjer nas je pričakalo lepo število tamkajšnjih rojakov. Tudi tam so po sv. maši gospodinje pripravile dobro obloženo mizo za tradicionalno večerno čajanko, kjer je vedno veselo raspoloženje.

Naslednji dan smo obiskali bolnike in se kratko ustavili na bližnjem otoku Bribie Island. Pater Darko dobro pozna nekatere ljudi v Sloveniji, zato je vsako

Rojaki ob p. Darku v Buderimu.

srečanje po svoje zanimivo. Obiskali smo Visočnikove, kjer smo se živahno pogovarjali o dogodkih v preteklosti in sedanosti v stari domovini, saj imajo tudi oni sorodnika gospoda Francija Petriča iz Rateč, ki ga pater dobro pozna. Čas obiska je minil prehitro.

Zato upamo in smo se domenili, da naj pride pater v našo Kraljičino deželo za dalj časa, da bo spoznal še več ljudi tukajšnje slovenske skupnosti.

Lep pozdrav iz Queenslanda!

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Prisrčno se zahvaljujem za Misli, ki jih prejemam že dolgo let. Močno pri srcu so mi ostale Misli oktober-november 2005. Ne najdem pravih besed za tako izbrane misli, ki sem jih prebiral. Hvala Vam in še stokrat hvala za trud, ki ga vlagate in za vedno zapisujete dogajanje v slovenski skupnosti.

Srce mi krvavi, kajti Melbourne je bil naš dom, kjer smo preživeli 45 let. Žal mi je, da sem daleč iz Melbournea in hčerke mi ne dovolijo več tako dolge vožnje, posebno sedaj, ko sem ostal sam. Žena mi je odšla počivat za vedno pred enim letom. Naredili smo ji spomenik na pokopališču Bayside Garden Crematorium. Na spominsko ploščo smo napisali: »Ne bodite žalostni, jaz bom vedno z vami, moja ljubezen za vas bo preživela vse čase. Molite za mene.« Ob obletnici smrti smo se je spomnili družina in prijatelji. Gospe Mariji Oppelt pa želim še veliko uspehov pri urejanju knjižnice. Pozdravite tudi gospo Urbas, ki sem jo videl na fotografiji v Mislih, v domu matere Romane.

Deset Slovencev nas je, ki živimo v tem naselju, kjer so sedaj naši domovi. Samo jaz sem naročen na Misli, ki krožijo od enega do drugega in jih vsi radi prebiramo. Lep topel pozdrav! *Miha Ropret, Harvey Bay QLD*

Pesem ob spominu na +Valerijo Ropret ob prvi obletnici.

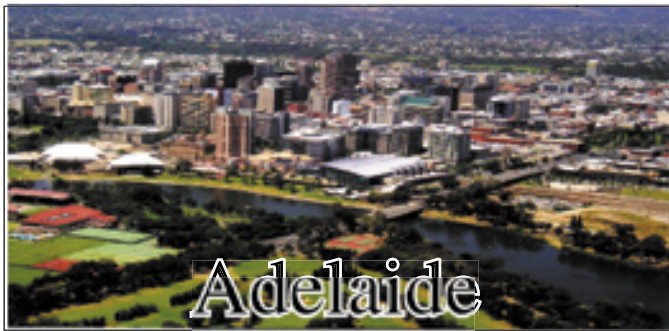
Vaši darovi:

Pater Valerijan bo pripravil seznam darov za prihodnjo številko Misli.

ZA BERNARDOV SKLAD: \$250: Milan in Phillipa Beribak. **\$100:** Pavla Gruden, družina Mesarec iz Maribora. **\$70:** Tereza Cresi, Maks Korže, Leon Robar, Janez Robar, Marta Samsa, Sofia in Danilo Šajn. **\$50:** Jožica Gerden, Ernest Rutar, Maura in Ivan Vodopivec. **\$40:** Marija in Anton Brne, Ivan Škrajnar, Dušan Jenko, Julijana Smole. **\$30:** Frederik Nemec, Stanko Prosanak, P.O. Brodej, Fani in Peter Natlačen, Alojz Fabijančič, Ivan in Marija Harej, Julijana Košir. **\$20:** Edward Persič, J. Podboj, M. Matkovič, Milena Birsa, Frank in Matilda Kovačič, Marija Kosi, Majda Skubla, Cirila Neubauer, Zora Gec, A.B. Baša, Marija Patafta, Olga in Emil Mazlo, Slavica Alise, Jože Lapuh, Vanda Sperne, Branka Iskra, Franc Janežič, Anton Kruh, Alojz Korošec, Milka Medica, Branko in Daniela Kojc, Jože Šoba, Melita Zupan, Ana Marija in Štefan Cek, Dragica in Janko Filipič, Sabina in Gabriel Gomizel, Marija Brgoč, Jože Juraja, Marta Kobe, Anica Zupančič, Ida Migliacci, Angelca Povh, Elizabeta Kociper, Alojz Toš, Jože Matkovič, M. Kolenc, Ana Šutej, Marija Uršič, Ivan Rudolf, Franc Rolih, Erna in Jože Črnčec, Zinka Kaiser, Barbara Marinčič, Ana Ogrizek, Mara Škofic, John Leben, Albin Fabian, Franc in Angela Plohl, Marija in Anton Brne, Marija in Frank Car, Vilma Kobal, Ema Kowalski, Nežika in Bogomir Jesenko, E. Lozej, Vinko Lunder, Iva Benko, Valeria Sedmak, Anton Špiclin, Pavla Bernetič, Vinko Erjavec, Marta Kohek, Otto Baligač, Ivan Smole, Magda Benc, Jože Grilj, Marija Dolenc, Anton Novak. **\$15:** Antonija Vučko. **\$10:** Ema Bole Kosmina, Kristina Slavec, Franc Kodrič, Milena Vidau, Irena Renko, Irena Grassmayer, Marta Majer, Slavka Ivančič, Olga Žičkar, Zlatko in Marta Skrbiš, Marija Zver, Jože Rezek, Slavka Kruh, Katarina Hvalica, Kristina Vičič, Mario Vihtelič, Milan Gorišek, Draga Vadnjak, Jože in Cvetka Krušec, Ivan Barbiš, Elvira Čuk, Nada Slavec, Majda Muzlai, Helen Hilla, Franc Maver, Jože Plevnik, Slavko Habjan, Maria Milič, Milan Kavič, A. Nemec, Hinko Hafner, Neva Roder, Majda Brožič, Irma Zadel, Bernarda Zadel, Stanislav Bele, Elizabeta Kenda, Roman Uršič, John Franco, Elizabeta Kovačič, Marina Rogl, Maria Jamšek, Ivanka Jauševc, Milan Gorišek, Marija Žekš, Ivan Trebše, Helena Pirc, Marija Ritlop, Ana Kolenko, Terezija Simunkovič, Lojze Jerič, Anton Gjerek, Pavel in Silva Trček, Jelka Hoja, Jože Brožič. **\$8:** Adrijana Stepančič. **\$5:** Alexander Bole, Frančiška Ludvik, E.M. Kalčič, Joe Belovič, Veronika Seljak, Alexander Gubič, I. Bachetti, Irma Ipavec, Angela Fatur, Ivanka Tomšič, Lucija Srnec, Štefka Tomšič. **ZA LAČNE OTROKE: \$150:** Agica Zupanič. **\$20:** Elizabeta Kociper, Milka Gombač. **Za p. MIHA: \$30:** Elizabeta Kociper. **ZA MISIJONE: \$30:** Cvetka in Jože Krušec, Alojz Gašperič. **Za bolnišnico NANGOMA: \$20:** Ema Bole - Kosmina. **\$10:** Katarina Hvalica.

ZA p. PEPIJA: \$65: Anton in Marija Brne.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

NA ZAČETKU NOVEGA LETA 2006, ko smo obrnili list na naših koledarjih in ko smo za leto dni starejši, želim vsem bralcem Misli, naj bo leto, ki smo ga pričeli, napolnjeno z Božjim blagoslovom in Božjim varstvom. Naše poročanje za naš mesečnik Misli naj bi bilo vedno ohrabrujoče in polno optimizma.

Kako je bilo v letu 2005? Vsega je bilo po malo - žal pa je vse več osmrtnic v našem mesečniku. Rečemo si: Takšno je življenje. Pa bo že tako res. Ko se človek rodi, je zaznamovan z veseljem, trpljenjem in končno tudi s smrtjo.

Za božične praznike je bilo v naši skupnosti lepo in predvsem doživeto. Naša skupnost je majhna in ko jo primerjam s skupnostjo pred 23 leti, ko je bila cerkev blagoslovljena, tedaj je bila cerkev vsako nedeljo polna, za praznike pa celo premajhna. Veliko zvestih rojakov je že prestopilo prag večnosti, mnogo sedežev je praznih... Zato je kar redko, da se cerkev napolni. Za polnočnico pa je bilo res tako - lepo polno, ne samo starejših, ki so temelj naše skupnosti, temveč tudi mladih, ki naj bodo porok naše bodočnosti. Pri polnočnici je bil namesto angleške pridige lep svetopisemski prizor. Predstavili smo velike svetopisemske osebnosti, ki so imele v Božjem načrtu pri prihodu Odrašenika posebno Božje poslanstvo, ki jim ga je zaupal Bog. Najprej je Rosemary Poklar pozdravila vse zbrane in predstavila nastopajoče: Mojzesa je predstavljal Davor Premrl Pavlin, njegovo sestro Mirjam pa Chantel Zupančič, Janeza Krstnika Andrew Rushton, Elizabeto Bianca Persico, Ano - Marijino mamo - Laura Premrl, Marijo Magdaleno Rosi Smith in Marijo - Jezusovo mater - Chantel. Vsak se je predstavil z vlogo in ko jo je izvršil, je nato postavil svečo na prostor, ki je bil za to pripravljen. Sodelovali so pevski zbor in dve flavtistki Chantel Zupančič in Natalia Likar iz Melbourn. Po obhajilu je Davor

Premrl Pavlin zaigral na violino božično pesem. Vsak, ki je bil prisoten ali je sodeloval, je izrazil veselje nad doživeto polnočnico. Bog daj, da bi obrodila sadove in da bi se mladi radi vključili v našo slovensko skupnost.

Praznik svete Družine smo obhajali v božični osmini skromno s prošnjo, naj sveta Družina, ki je bila begunka v Egipt, izprosi našim družinam stanovitnost in zvestobo veri in narodu. Za darovanje je Davor Premrl Pavlin zaigral na violino, kar je povzdignilo skromno slovesnost. Ker je bil ta dan precej vroč, je vsak dobil ledeno kavo kot dar ob našem prazniku.

V januarju je našo skupnost zaznamovala tudi smrt. V soboto, 7. januarja 2006, je v bolnišnici **umrl ANTON LAH**. Pokojni je bil rojen 9. junija 1938 v Šikolah pri Pragerskem. V Avstralijo je prišel z ladjo februarja 1956. Dve leti pozneje

Pater Janez, Stanka Sintič in Ančka Ahlin.

se je 7. februarja 1958 poročil z Anico v cerkvi Srca Jezusovega. Bil je zaposlen na železnici celih 31 let. V osemdesih letih se je upokojil in sta z ženo Anico imela farmo kokoši. V njegovo življenje je prišla bolezen in tako je moral odložiti delo. Sladkorna bolezen je napredovala in zahtevala žrtev. Pogrebni obred je bil 12. januarja v Enfieldski kapeli, nato - je bil upepeljen in na tamkajšnji božji njivi, kjer že čaka vstajenja veliko naših rojakov, je tudi on našel svoj prostor. Ženi Anici in sinovoma Ediju in Kevenu izrekamo sožalje, pokojnega Antona pa pripočamo Božjemu usmiljenju in našim molitvam.

Na drugo nedeljo v februarju, **12. februarja 2006**, ko je **obletnica blagoslova naše cerkve - 23 let je minilo** - ko je takratni ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar v prisotnosti vseh slovenskih duhovnikov, adelajdskega pomožnega škofa Filipa Kennedyja in avstralskih duhovnikov ter veliko množico slovenskih rojakov blagoslovil tretjo slovensko cerkev v Avstraliji. Prav je, da se na ta spominski dan Bogu s sveto mašo zahvalimo za blagoslove, ki smo jih prejeli in jih prejemo v našem svetišču. Ne vem, koliko se zavedamo, da imamo svoje lastno svetišče, ki smo ga z veliko žrtvijo in pridnostjo zgradili. Mnoge velike katoliške skupnosti iz raznih koncev sveta nimajo svojega svetišča - bile bi srečne, če bi ga imele. Saj s svojo kulturo in tradicijo, ki smo jo prinesli s seboj, polepšamo in osmislimo bogoslužje, ki ga kot souporabniki druge cerkve ne bi mogli: naše jaslice, veliki teden z božjim grobom, materinski in očetovski dan, mesec maj,..... Ta dan bo kratek kulturni program,

Rosi Smith - Ahlin in Laura Premrl.

posvečen slovenskemu kulturnemu prazniku in pesniku dr. Francetu Prešernu. Upam in želim, da si boste vzeli čas, saj ne vemo, kako dolgo se bomo še tako zbirali. Odvisno je od naše zavesti, da pripadamo slovenskemu narodu in veri, ki so ji bili zvesti naši predniki. In Bog je bil v njihovem življenju največja opora. Spremljal jih je z varstvom in blagoslovom skozi trpljenje in preizkušnje. Tudi naša skupnost bo močna in trdna, če bo Bog naša moč in upanje.

Na pepelnično sredo, ki je letos prvega marca, bo med večerno sveto mašo pepljenje in začetek naše priprave na praznik Kristusovega vstajenja. **Skozí ves postni čas bo ob petkih dopoldne sveta maša, po maši pa križev pot.** Za tiste, ki ne morejo priti ob petkih, **bo križev pot ob nedeljah.** Vse lepo vabim k tej pobožnosti! **p. Janez**

VELEPOSLANIŠTVO RS POIZVEDUJE:

V LUDVIK HASS, rojen 21.10.1946 v Brestrenici (sin matere Alojzije), ki naj bi po zadnjih podatkih živel na naslovu:

17 Morgans Street, Laverton, WA 6440

(poizvedba se opravlja na prošnjo Centra za socialno delo Pesnica);

BOGDAN MODRIJAN, rojen 22.05.1948 v Ljubljani (v Avstralijo se je odselil leta 1965/66), po zadnjih podatkih je živel na naslovu: *1/10 Birkaí Street, Hawthorne, Brisbane, QLD 4171* (poizvedba se opravlja na prošnjo brata Zdravka Modrijana);

ALBIN ZAVADLAV, po zadnjih podatkih živel na naslovu: *41 Alpine Grove, Pascoe Vale, Melbourne, VIC 3044* (poizvedba se opravlja na prošnjo podjetja ELES - lastništvo nepremičnine);

IVAN PELOŽ, po zadnjih podatkih živel na naslovu: *C/Mr.M.Rinaldi, Merriang, Myrtleford, VIC 3737* (poizvedba se opravlja na prošnjo podjetja ELES - lastništvo nepremičnine).

V vseh primerih vljudno prosimo, če bi kdorkoli imel kakšno koristno informacijo o zgoraj navedenih osebah, da to sporoči našemu veleposlaništvu, ki bo posrbelo za nadaljnjo seznanitev. Za vašo pomoč se vam že vnaprej najlepše zahvaljujemo.

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
 Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchange.net.au
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

BOGU HVALA, lahko rečemo vedno, pa naj se oziramo nazaj, gledamo naprej ali motrimo svoj sedanji trenutek. Ob sklepu leta 2005 in ob začetku novega leta 2006 je ta kratek vzklik lahko že tudi naša molitev, naša zahvala in naša priprošnja. Bogu hvala za vse dni leta 2005, za čudovite milosti božičnih praznikov, Bogu hvala za milost novih dni novega leta 2006, Bogu hvala pa tudi za življenja vseh, ki so se v tem času poslovili od nas.

S slovesno polnočnico smo pričeli praznovanje božičnega praznika. Prava uvertura v praznovanje pa je bil lep program svetega večera, ki so ga skupaj z mladino pripravile lanske maturantke slovenskega jezika: Natalie Postružin, Melissa Bratina in Michelle Kohek. Sodelovali so: Andrew, Mathew in Natalie Bratina, Melissa Fistrič, Helen Trinnick, Ana Tegelj, Nina in Maša Mesarec iz Maribora, ki sta bili z družino na obisku in sta peli tudi pri deseti maši in v domu matere Romane; Draga Gelt, Lidija Bratina, Ljubica Postružin. Jaslice v lurški votlini in vsa votlina še nikoli ni bila tako razkošno razsvetljena, za kar se moramo zahvaliti Simonu in Jožetu Grilju, Aljoši Donik in Davidu Hvalica ter mnogim, ki ste čistili in pripravili vse potrebno, da se je nad petsto ljudi pri polnočni maši

Helen Trinnick
in Ana Tegelj

počutilo lepo. Lepe jaslice v cerkvi sta postavili Fani Šajn in Francka Anžin, napis »Slava Bogu, mir ljudem« pa je naredila Veronica Smrdel. Ob koncu polnočnice smo počastili tudi spomin na 15. obletnico slovenskega plebiscita, ki je pomenil naznanitev rojstva samostojne Slovenije. To smo storili tudi pri vseh prazničnih mašah. Predsednik vlade Republike Slovenije, g. Janez Janša, nam je na prošnjo p. Cirila za to priložnost poslal posebno poslanico, ki jo je ob koncu polnočnice prebral Stanko Prosenak, predsednik zaupnikov doma matere Romane. Pred poslanico je Melissa Fistrič občuteno zapela pesem: »Ljubezen do domovine« z odpevom, ki smo ga vsi odpevali: »Kdor ima srce, zna za dom, solze, za slovenske domovine raj. Zanj rad živi, zanj hrepeni, njo, le njo, bo ljubil vekomaj.« Po poslanici pa je zadonela Prešernova Zdravljica. Izrekli smo čestitke g.

predsedniku vlade g. Janezu Janši, predsedniku RS dr. Janezu Drnovšku, vsem predstavnikom države ter vsem, ki imate Slovenijo za svojo domovino. »Bog živi nam deželo, Bog živi ves slovenski svet!«

Praznični božični maši sta bili v Kew še ob 8. in 10. uri dopoldne, četrta maša božičnega dne pa ob 6. uri zvečer v 150 kilometrov oddaljenem Morwellu, kjer smo se po maši zadržali še več kot dve uri v prijaznem srečanju v dvorani ob dobrotah, ki so jih prinesli rojaki. Pridružil se nam je tudi upravitelj župnije g. Tom Cleary SSC. Bilo je spet blizu polnoči, ko smo prišli nazaj v Kew.

NOVO LETO, praznik svete Božje matere Marije - je tudi svetovni dan miru. Polnost milosti in Božjega blagoslova, sreče, zdravja in zadovoljstva ter milost vere, da smo - mladi in stari, zdravi, bolni in ostareli – vsi vedno v rokah nebeškega Očeta. Korak k Njemu pa je v naši odločitvi in vztrajanju.

Naj bo leto 2006 leto veselega in vernega potovanja v Njegovo bližino skupaj z domačimi, rojaki, prijatelji, sosedi in vsemi, ki so nam blizu. Pri sveti daritvi 1. in 2. januarja 2006 smo se spomnili **pokojnega škofa Jožefa Kvasa**, ki je 16. novembra 1985 blagoslovil temeljni kamen našega doma matere Romane. Na zadnji dan leta 2005, 31.12.2005, so ga pokopali na ljubljanskih Žalah v grob poleg škofa Stanislava Leniča.

Prvi petek v januarju, 6. januarja, je bil praznik GOSPODOVEGA RAZGLAŠENJA – Sveti trije Kralji. Pri večerni maši smo skupaj s Slovaki pripravili slovesno mašo s petjem slovenskih in slovaških božičnih pesmi. Slovaški duhovnik g. Peter Vojtko je maševal po slovensko, p. Ciril pa po slovaško. Bilo je prav prijetno vzdušje, ki ga bomo še ponovili! V lepem večeru smo ob jaslicah peli izmenjaje slovaško in slovensko ter se nato ob potici in pijači veselili v dvorani. Pri obeh mašah smo se seveda s hvaležnostjo in veseljem spomnili zlatega **patra Valerijana, ki je ta dan slavil svoj 80. rojstni dan.** Naj ga dobri Bog še dolgo ohranja zdravega in čilega!

Pater Ciril in misijonarka Marija sva mu pohitela voščiti v Sydney dan prej, tako sva mogla sodelovati še tudi pri pogrebni maši za

pokojnega Ivana Koželja, predsednika Slovenskega društva Sydney in predsednika Igralske družine Merrylands, ki je zelo rad prihajal in prinašal veselje tudi Slovincem v Melbourneu.

NEKAJ STATISTIČNIH PODATKOV za leto 2005: Krstov smo imeli 13 – krščeni so bili 4 dečki in 9 deklic; poročili so se 4 pari; poslovili smo se od 41 rojakov – 25 moških in 16 žensk. V naši cerkvi in pri mašah po klubih smo razdelili 18.200 obhajil, obiskov bolnikov po domovih, bolnišnicah in domovih za ostarele je bilo okrog 270.

In naj dodamo še statistiko za mesec januar – ta je včasih veljal za počitniški mesec, pa samo berite naprej in spoznali boste, koliko dela in poti je bilo, koliko srečanj z mnogimi ljudmi ob krstih in pogrebih in že samo koliko časa, da smo zbrali in uredili vse podatke v matičnih knjigah in sedaj še v Mislih! Poleg tega pa še redna pot po bolnišnicah in domovih za ostarele! V januarju 2006 smo imeli deset (10) krstov: 7 deklic, 3 dečki in pet (5) pogrebov (vse ženske) - in še za eno smrt smo zvedeli na zadnji dan januarja: 31.01.2006 je zgodaj zjutraj v Western Hospital v Footscrayu umrl ANTON SKOK.

Ob prazniku Jezusovega krsta smo obnovili svoje krstne zaobljube, ki so jih na dan našega krsta namesto nas izrekli naši botri in starši. In

Spremstvo treh Kraljev: g. Peter, p. Ciril in otroci.

priporočili smo tudi vse naše mlade družine, ki za krst poiščejo pot do naše cerkve v Kew ali do slovenskega duhovnika, da bi se po odločitvi za krst svojega otroka v cerkvi, ki je draga predvsem njihovim staršem ali morda celo še starim staršem, dejavno vključili v svojem kraju v življenje avstralske župnije, tam, kjer živijo in bodo njihovi otroci v mnogih primerih obiskovali tudi župnijsko šolo ali se tam vsaj pripravljali na zakramente. Seveda bomo veseli, če bodo vsaj nekoliko pripravljeni sodelovati tudi pri življenju našega slovenskega občestva.

V nedeljo, 15. januarja 2006, je bil v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja posvečen v škofa dr. Anton Jamnik. Papež Benedikt XVI. je 15. novembra 2005 imenoval direktorja Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani dr. Antona Jamnika za novega ljubljanskega pomožnega škofa in naslovnega škofa v antičnem mestu Vini, ki se je nahajalo na obali Afrike blizu današnjega Tunisa. Škof Jamnik je doma iz župnije Videm Dobropolje, rojen je bil leta 1961 v Ljubljani in je najmlajši slovenski škof. Novemu škofu Tonetu prisrčne čestitke tudi iz Avstralije s prošnjo k Mariji Pomagaj, da z mladostno močjo, veseljem in žarom pričuje Zanj, ki nam je dejal: *»Vi ste moji prijatelji!«* kar je tudi *geslo novega škofa*.

Glavni posvečevalec novega škofa je bil ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran, ob njem pa še nadškof-prefekt dr. Franc Rode, apostolski nuncij in drugi škofje.

V sredo, 25. januarja, je odpotovala skupina rojakov pod vodstvom Stanka Prosenaka na dvotedensko **potovanje po Novi Zelandiji**. Gotovo bomo lahko brali, kako lepo so se imeli!

Zadnjo nedeljo v januarju smo pri deseti sveti maši počastili praznik naše nove domovine Avstralije – **Australia Day**. Dragga Gelt OAM je pripravila lepo razmišljanje, ki je objavljeno v teh Mislih: Kaj mi (nam) pomeni dan Avstralije? Ob koncu je zadonela avstralska himna: Advance Australia Fair.

Konzularne ure bodo v Kew v nedeljo, 5. februarja. Pri deseti maši bomo počastili **spomin na pesnika dr. Franceta Prešerna ob slovenskem kulturnem prazniku**. Med nami bo prvič nova tretja sekretarka Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri gospa Božena Forštnarič, ki se nam bo predstavila in pripravila

nagovor ob prazniku. Po maši bo imela konzularne ure od 11.30 do 1.30 popoldne.

VPIS V SLOMŠKOVO ŠOLO bo tudi prvo nedeljo v februarju. Bomo letos lahko oživeli pouk v Slomškovi šoli? Če bo dovolj učencev, bomo **pričeli s poukom** tretjo nedeljo v februarju, **19. februarja 2006, po deseti maši**. Letos bodo vodile šolo Veronica Roberts (Smerdel), Marija Anžič in Lidija Bratina; Metka McKean in Katarina Vrisk pa bosta učence učili slovenske pesmi in pripravljali program za materinski in očetovski dan ter za Miklavža. Pouk bo redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11. do 13. ure, včasih tudi četrto nedeljo v mesecu. Vse naše učiteljice so imele dolg delovni sestanek zadnjo nedeljo v januarju. Nasledni dan smo odposlali 41 pisem staršem otrok, ki so pred štirimi, petimi in šestimi leti krstili otroke v naši cerkvi. Starše pa tudi opozorili na tečaj, ki poteka ob istem času, kot Slomškova šola.

»Slovenski pouk v državni šoli za letnike 7, 8, 9, 10 in 11 se nadaljuje«, je v decemberski številki Misli zapisala učiteljica Lucija Srnc.

Tečaj slovenskega jezika za odrasle prične z delom tudi tretjo nedeljo v februarju. Tisto nedeljo bo v dvorani spet **družinsko kosilo**.

Molitvena skupina bo pričela s srečanji v torek, 7. februarja, ob 10. uri dopoldne. To srečanje ni namenjeno samo molitveni skupini, ampak ste povabljeni vsi, ki vam to čas dopušča, še posebej tisti, ki živite ne daleč stran od Kew. Pogosto začnemo srečanje s sveto mašo.

Seja Pastoralnega sveta bo v ponedeljek, 20. februarja 2006, ob 7.30 zvečer.

Pisarna Slovenskega socialnega skrbstva in informacijski urad je odprt ob torkih od 11. ure dopoldne do 3. ure popoldne in pravtako ob nedeljah od 11. do 12. ure.

ISKRENA ZAHVALA vsem, ki ste nam v prazničnih dneh pisali, priložili dar za cerkev in naše misijonsko središče, kakor zahvala tudi naročnikom Misli, ki obnavljate svojo naročnino in priložite dar, ki pomaga za redno izhajanje Misli, ki so vstopile letos v 55. leto neprekinjenega izhajanja in so sedaj edina slovenska tiskana revija v Avstraliji. V uredništvu smo veseli velikega števila rednih in občasnih sodelavcev, tako, da Misli kar dobro zapisujejo in predstavljajo utrip slovenske skupnosti v

Avstraliji. Hvala sodelavcem in vsem naročnikom, ki se zavedate, da Misli lahko izhajajo zaradi vaše redne poravnave naročnine in darov v Bernardov tiskovni sklad.

NABIRKE IN RAČUNI: V naših tiskanih Oznanih objavljamo redno poročilo o naših nabirkah. Darovi, ki ste jih poslali v božičnih kuverticah – teh je bilo do zadnje nedelje v januarju 329 – so zbrali \$9.736. Bog povrni vsem darovalcem! Poleg nabirk so seveda na drugi strani tudi računi in teh je veliko, čeprav jih omenimo le redko, smo pa to objavili v Oznanih in objavljamo še na tem mestu: Električna, voda, plin, telefon, telefaks, internet, računalniki, sveče, oznanila; vse, kar se potrebuje v cerkvi, uglashaevanje orgel, pisarniške potrebščine, kopirni stroj, servisiranje strojev, sanitarne potrebščine in čistila za cerkev, dvorano, stranišča in Baragov dom, odvoz smeti, občinski davki, stroški avtomobila, življenjski stroški, obnavljanje in redno vzdrževanje stavb, zavarovanje stavb in ljudi. In koncem januarja 2006 smo že tudi plačali račun za zavarovanje stavb - \$5,955.26 za čas od 1. februarja 2006 do 1. februarja 2007 (lani \$5552.19). Zavarovanje ljudi (Public Liability and Personal Accident – Voluntary Workers) imamo od 30.6.2005 do 30.6.2006. Lani smo za to plačali \$5,106.17. Spet nekoliko višji račun zavarovalnice za leto naprej bomo dobili sredi letošnjega junija. Premije zavarovanja se izredno višajo iz leta v leto. Zato zares hvala za vsak Vaš dar, ki ga moramo preudarno in odgovorno uporabiti za naše skupno dobro, da ohranjamo naše središče, dokler nam bo potrebno in možno!

DOM MATERE ROMANE lepo dela. Zaupniki, p. Ciril v nekdanji vlogi pokojnega p. Bazilija in vodstvo doma se na rednih mesečnih sejah poleg celotne skrbi za dobro poslovanje doma vsebolj ukvarja z možnostjo in načrtovanjem, da bi razširili oskrbo v domu tudi v času, ki zahteva višjo stopnjo zdravstvene oskrbe za varovance doma. V domu je sedaj 14 Slovencev. Ob smrti Marjana Kneževića, Anice Zalar in Rozalije Gregorčič so sorodniki namenili namesto cvetja na grob denarni dar domu matere Romane kot znamenje njihove hvaležnosti za lepo oskrbo njihovih najdražjih. Lepa in posnemanja vredna gesta! Hvala!

V BARAGOVI KNJIŽNICI še vedno lahko kupite lepe Marijanske koledarje za leto 2006, pratike

in Mohorjeve knjige; sposodite si lahko knjige, slovenske avdio in video kasete ter DVD-je, tudi DVD z 31. slovenskega mladinskega koncerta. Snemalci so bili Matija Cestnik, Branko Grom in Alex Bratina. DVD je umetniško pripravil Florjan Auser iz Sydneya. Knjižnica je odprta ob nedeljah po deseti maši. Naša dolgoletna knjižničarka Marija Oppelt je vedno pripravljena pomagati.

TV CHANNEL 31 ima v Melbournu 30 minutni program o Sloveniji v okviru oddaj One World vsako sredo ob 13. uri. Program nastaja v povezanosti in sodelovanju Veleposlaništva RS iz Canberre ter Slovenian Media House in Beyond Slovenia iz Sydneya. V ponedeljek, 13.2.2006, bo na TV kanalu 7 ob 7.30 zvečer prikaz poroke z Bleda, na kabelskem Lifestyle Chanel pa bo 14.2.2006, ob 8.00 zvečer, na programu Postcard from Home - oddaja o življenju v Sloveniji.

TURISTIČNI SEJEM, na katerem bo predstavljena Slovenija, bo na prostorih Race Course v Caulfield v soboto in nedeljo, 18. in 19. februarja 2006. Na slovenski stojnici, ki jo bosta postavila Florjan Auser in Lesley Blefary iz Slovenian Media House in Beyond Slovenia iz Sydneya, bo v soboto in nedeljo ob 12.00 (opoldne) slovenski program, ki ga pripravljata Anita Fistrič in Draga Gelt s sodelavci. V soboto bo sejem obiskal tudi odpravnik poslov Veleposlaništva RS g. Bojan Bertoncej, na stojnici bo sodelovala tudi predstavnica Kompassa iz Ljubljane gospa Barbara Lee. Na sejmu bo predstavljena slovenska turistična ponudba, programi, pa tudi slovenske stvari v Avstraliji (verska in kulturna središča, slovenski festival, trta, ...).

10. SLOVENSKI FESTIVAL, ki ga organizira Svet slovenskih organizacij v Viktoriji (slovenska društva Melbourne, Ivan Cankar - Geelong, Jadran, Planica in Albury-Wodonga) bo v prostorih SD Melbourne, 82 Ingrams Road, Research, v soboto in nedeljo, 4. in 5. marca 2006, pod naslovom **KJE DOM JE MOJ? HOME IS, WHERE THE HEART IS!** V soboto bo ob 10. uri dopoldne sv. maša ter nato ob 11. uri začetek programa. Festival se bo začel s kulturnim programom, nadaljeval s plesom v soboto zvečer, balinarskim tekmovanjem ter likovno razstavo in razstavo ročnih del. Napovedan je ansambel iz Slovenije. S svojo udeležbo bo počastil festival tudi g. Bojan Bertoncej iz Canberre.

IZ NAŠIH MATIČNIH KNJIG

KRSTI: Maja Isabella DALZIEL, rojena 06.01.2005, Fitzroy VIC. Mati Esther Frances Durut, oče Peter Dalziel. Botra sta Dianne in Rick Beljan. Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.01.2006.

Kaspar Mateus FERRA, rojen 20.11.2005, Frankston VIC. Mati Christine Hayley Cestnik, oče Mario James Ferra. Botra sta Michael Vanderlinden in Dayna MacKenzie, ki jo zastopala Nicole Ferra. Sv. Ciril in Metod, v nedeljo, na praznik Jezusovega krsta, 08.01.2006. Ta dan je bila tudi 1. obletnica poroke Christine in Maria, 35. obletnica poroke starih staršev Pavline in Matija Cestnika in na ta dan je pred 28 leti, 8.1.1987, v naši cerkvi mama Christine prejela sv. krst (**fotografija spodaj**).

Adam FEKONJA – Master Atsawut SAELEE, rojen 06.11.1994, Amphone Muang, Tajska. Mati Sgaewan Chaiseeha, oče Phongkorn Saelee. Botra sta Daniela in Frank Fekonja. Sv. Ciril in Metod, Kew, 14.01.2006. Master A. Saelee je bil posinovljen ob sklenitvi zakona med Zlatkom Fekonja in materjo otroka, ki je ob tem sprejel novo ime in priimek: Adam Fekonja.

Tanya Joanna FEKONJA, rojena 18.07.2005, Fitzroy VIC. Mati Sgaewan Chaiseeha, oče Zlatko Fekonja. Botra sta Olga in John Gril. Sv. Ciril in Metod, Kew, 14.01.2006.

Anna-Maria, Nikita, Natasha Angel in Ante BOKO. Mati Klaudia Kokal, oče Anton Mark Boko (umrl 28.04.2005 v Adelaidi SA). Anna-Maria je rojena

V soboto, 10. decembra 2005, je **STOJAN BRNE** na svojem domu v Hoppers Crossing v veseli družbi domačih, sorodnikov in prijateljev praznoval **Abrahama**. Veselo presenečenje so mu pripravili tudi Hrušiški fanti, ko so mu po telefonu zapeli za rojstni dan. Na fotografiji sta nasmejana Stojan in njegova žena Nada.

Dragemu Stojanu tudi iz uredništva Misli želimo **Božjega žegna in ljubega zdravja. Bog Te živi, Stojan!**

17.02.1997, Wangaratta VIC. Botra sta Daniela in Branko Kojc. Nikita je rojena 15.01.1999, Colac VIC. Botra sta Gertrude in Janez Virant. Natasha Angel je rojena 14.06.2001, Colac VIC. Botra sta Evelyn Kojc in Greg Spiteri. Ante je rojen 12.02.2004, Nambour QLD. Njegova botra je Marija Kokal. Vsi štirje so bili krščeni pri sv. Cirilu in Metodu v Kew, 22.01.2006.

Kathleen Francis JAKŠA, rojena 03.09.2005, East Melbourne VIC. Mati Jodi Maree Downes, oče Joseph Boyan Jakša. Botra sta David Jakša in Paulina Downes, ki jo zastopala Melinda Downes. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.01.2006.

Chanel Jayde SIMŠIČ, rojena 29.08.2005, Geelong VIC. Mati Emy Antoinette Mrhar, oče Sebastijan Simšič. Botra sta Tatiana Klemen in Marly Mrhar. Cerkev sv. Družine, Bell Park - Geelong, 29.01.2006.

Mario in Christine Ferra, boter Michael z novokrščencem Kasparjem in zastopnica botre Nicole.

TO JE VAŠE ŽIVLJENJE, ŠTEFAN SRNEC

V nedeljo, 18. decembra 2005, smo se zbrali v verskem in kulturnem središču v Kew, da se v besedi in sliki spomnimo in zahvalimo Štefanu Srncu - možu, očetu in delavcu na različnih poljih za dolgoletno delo v slovenski skupnosti v državi Viktoriji.

Z gospo Sašo Čeferin sva se že sredi lanskega leta pogovarjali o anketi, ki jo letno razpisuje "Department for Victorian Communities", da predlagava nekoga iz slovenske skupnosti. Odločili sva se za g. Štefana Srneca.

Kako izročiti "2005 Premier's Award for Victorian Senior of the Year", da bi izgledalo čim bolj slovesno? Sklenili sva, da bo najbolj primerno tam, kjer je Štefan pričel svoje delo - v verskem središču. Seveda sem najprej vprašala njegovo ženo Lucijo. Strinjala se je in začeli smo pripravljati presenečenje, uredili smo oder, obesili Štefanovo sliko in napis. Ko smo odprli zastor, Štefan kar ni mogel verjeti, kaj se dogaja. Poklicala sem ga na oder, Vera ga je prijazno prišla za roko in ga pospremila do stola, kjer sta z ženo Lucijo sledila programu. Pridružila se jima je Štefanova sestra Trezika Simunkovič. Po kratki predstavitvi sta Lojzka Kuhar in Jože Matkovič zapela pesmi "Spominska knjiga" in "Kje so tiste stezice".

Štefan Srnc je bil rojen 20. avgusta 1929 na Gibini pri Razkrižju, v številni družini, kot drugi sin obrtnika Štefana in Marije Srnc. Leta 1956 je z očetovim dovoljenjem vzel s seboj dve mlajši sestri. Iz taborišča Austin v Avstriji so se vsi trije vkrkali na ladjo Aurelijo in po mesecu dni prispeli v Melbourne, od koder so se odpeljali v NSW v kamp Greta. Sestri sta si poiskali delo, Štefan pa je spoznal p. Bernarda Ambrožiča in po nekaj mesecih so se vsi trije odpeljali v Melbourne. Leta 1960 je Anica že pričela poučevati slovenski jezik v Slomškovi šoli. Sama je dejala: "Brez tebe, ljubi brat, bi bila ptica brez peruti!" Sedaj je že pokojna. - Trezika pa se je poročila leta 1965 in si ustvarila svojo družino. Tako je Štefan izpolnil očetovo obljubo.

Med delom je veliko potoval in se po naključju ustavil v Myrtelfordu. Tam je v pogovoru s prijatelji zvedel, da živi v tistem kraju vdova s štirimi otroci. Nič ni okleval, šel jo je obiskat. Spoznala sta se z Lucijo in vnelo se je prijateljstvo. Leta 1966 sta se poročila. Kmalu so si zgradili nov dom v Ringwoodu, kjer se jima je rodil še sin Štefan. Po devetnajstih letih se je vsa družina prvič odpravila na obisk v Slovenijo. Bili

so nepozabni spomini. Vseh pet otrok sta spravila do kruha. Danes imata 13 vnukov.

Štefan se je kot človek, ki malokdaj miruje, že leta 1974 vključil v novo ustanovljeno slovensko društvo Planica, kjer deluje še danes, prav tako žena Lucija kot učiteljica, oba pa na kulturnem polju in vsepovsod, kjerkoli je potrebno. Dela in skrbi ni nikdar zmanjkalo, zato je vmes vsega že botrovala tudi bolezen. Srčni napad je Štefana le nekoliko zaustavil, nikoli pa ustavil. Za vse delo na društvu Planica je prejel priznanje, ki mu ga je podelil predsednik Fred Toplak. Prav tako si je zaslužil Štefan spoštovanje in priznanje Sveta slovenskih organizacij Viktorije - SSOV, ki mu ga je podelil predsednik Peter Mandelj. Čudovite besede Štefanovega življenja, napisane v obliki verzov, je poklonil Ivan Lapuh. V domačem humorju je nazdravila Štefanu Lidija Čušin iz Geelonga. Pater Ciril A. Božič pa je s sklepno besedo povzel vse – kdaj in kako se je Štefanovo življenje prepletalo med družino in slovensko skupnostjo v Melbourne. V imenu verskega središča se mu je zahvalil in mu zaželel še mnogo let srečnega življenja. Nekaj najlepšega pa je bilo, ko so izza odra k svojemu očetu, očimu in staremu očetu prišli vsi njegovi. To je bil najlepši cvet in to je najlepši okras Štefanovega in Lucijinega življenja in darovanja. Tako smo predali **Certificate of Recognition and Appreciation - Štefan Srnc - NOMINEE IN THE PREMIER'S AWARD FOR VICTORIAN SENIOR OF THE YEAR 2005.**

Podpisana sta premier Viktorije Hon Steve Bracks MP in Gavin Jennings MLC – minister, odgovoren za skrb za starejše.

To je Vaše življenje, Štefan Srnc: Živeti, darovati, se razdajati, ljubiti. Pot ni bila lahka, vendar je rodila velike sadove. Korenine so se prijele, mladež raste in napreduje. Čaša Vašega življenja je polna izkušenj, lepih in marsikdaj ne tako lepih spominov. Še na mnoga zdrava leta!

*Meta Lenarčič, Saša Čeferin
in Vera Brne, Melbourne VIC*

NAŠI POKOJNI:

JOHN IVAN KAVČIČ (KOVAČ), rojen 15.10.1955 v Melbourne, je umrl nenadoma 08.12.2005 v bolnišnici Alfred Hospital v Melbourne. Bil je edini sin Frančiške roj. Slavec in pokojnega Teodorja Kavčiča (umrl 1991). John ima veliko svojih sorodnikov v Sloveniji, Kanadi in Ameriki, odkoder je prišla na pogreb tudi njegova teta Nada, poročena Weber in njena hčerka dr. Renata. John je obiskoval St. Monica's Catholic School in Essendon Catholic Highschool. Najprej se je zaposlil v prodaji pohištva, nato pa se preselil v prodajo nepremičnin. Pot ga je nato vodila v glasbeno industrijo. Leta 1993 je spet povezal znano glasbeno skupino The Seekers in bil 12 let njihov manager. V glasbenem svetu je bil poznan kot John Kovač, pravtako tudi v svetu ljudi, ki se ukvarjajo s konjskimi dirkami. Pred časom si je kupil farmo, kjer je imel konje in druge živali. John je bil človek vizije, so povedali pri pogrebni maši, ki jo je ob somaševanju njegovega prijatelja g. Joe Giacobbe in p. Cirila vodil domači župnik g. Tony Kerin, ki ima sicer prav slovenski priimek, pa mi je dejal, da je to irski priimek. Pri pogrebni maši je sodelovalo več Johnovih prijateljev iz sveta glasbe, ki so poudarjali Johnovo dobrosrčnost, poštenost in velikodušnost. Na pogrebu je bilo tudi zelo veliko naših rojakov. Molitve zanj smo imeli v slovenščini v sredo, 14.12.2005, v cerkvi St. Martin de Poores v Avondale Heights, pogrebno mašo pa 15.12.2005, ter nato pogreb v mavzoleju na pokopališču Keilor, kamor sva ga spremljala z g. Tonyjem. John zapušča mamo Frances, staro 82 let, doma iz Bača pri Knežaku, strica Dragota z ženo Kristino Slavec, sestrično Sandro in bratranca Edija Slavec, teto Nado Weber z družino v New Jerseyu in druge.

ALOJZIJA KOSARI roj. KOLARIČ je umrla 11.12.2005 v Women's Hospital v Melbourne. Rojena je bila 17.06.1941 v vasi Juršinci pri Ptuju. V Avstralijo je prišla leta 1963 in se leta 1968 poročila z Jimmyjem Kosari, doma iz Kosova. V prvem zakonu je imela dva otroke, v zakonu z Jimmyjem pa še sina. Z Jimmyjem sta v Dromani (Mornigton Peninsula) uredila zelo moderno farmo nesnih kur in Lojzka je večkrat, ko smo Melbournčani taborili v Mt. Elizi, tja prinesla jajca. Civilna pogrebna slovesnost je bila v pogrebem zavodu Tobin Brothers 15.12.2005, nato so jo

upepelili in njen mož Jimmy bo njen pepel letos junija nesel v Slovenijo, kjer bodo imeli cerkveni pogreb, saj ima v Sloveniji pokojna Alojzija veliko sorodnikov. Z možem Jimmyjem sta obiskovala Slovenijo skoraj vsako leto in tam ostajala mesec ali dva.

IVAN (JANEZ) DOLENC je umrl na svojem domu v East Doncastru 13.12.2005. Rojen je bil 06.07.1925 v vasi Sajeveče pri Postojni. V Avstralijo je prišel z ladjo Skavbrin leta 1952. Leta 1952 se je poročil z Marijo Šturm iz Senožeč. Helena Leber pravi o njem: »Janez Dolenc, po domače Hribarjev Janez. Hribarjeva domačija je Janezu natovorila kaj kmalu v mladosti odgovornost preživljanja matere in bolne sestre, kajti tudi njihov ata je odšel mlad v večnost. Njihova hribovska hišica, obdana z zelenjem gozdov je služila kot skrita obveščevalna tiskarna slovenski obrambi proti okupatorju, medtem, ko je Janez zmrzoval v gozdovih za časa 2. svetovne vojne. Proti koncu vojne je okupator za to zvedel in domačijo požgal do tal. Dolgo je Hribarjeva družina čakala na obljubljeni pomoč in končno je ta bolečina pognala Janeza v svet. Z zaslužkom v Avstraliji je bila doma v Sajevečah zgrajena hiša Janezovi materi in sestri. Sedaj so odšli v večnost tudi mama in sestra. Na domu živi le nečak Branko, v Sloveniji je še bratranec Ivan in sestrični Ivanka in Elka. Dober in miren človek - mož, ata, nono, stric in od otrok imenovan uncle-ata, pa počiva v naročju hribčkov Elthama.« Molitve zanj smo imeli 15.12.2005, naslednji dan, 16.12., pa pogrebno mašo ter nato pogreb na pokopališču Eltham. V slovo so mu spregovorili Milena Brgoč kot predsednica slovenskega društva Melbourne, katerega član je bil Janez – to je bil Milenin zadnji obisk naše cerkve, Helena Leber in mož Janezove hčerke Dorothy Rex Gregorič. Janez zapušča ženo Marijo, hčerko Dorothy z možem Rexom in vnukinji Andrejo ter Maree in nečakinjo Heleno Leber z družino.

RIHARD (RICCARDO) FAGANEL, rojen 03.04.1923 v Vrtojbi, je umrl v Western Hospital v Footscrayu 20.12.2005, ko je dva dni pred smrtjo pri polni zavesti prejel zakramente za umirajoče in še pel pesem Veš, o Marija, moje veselje. Rad je hodil k slovenskim mašam v St. Albans in s svojim glasom lepšal petje. Molitve zanj smo imeli v pogrebem zavodu Ern Jensen & Sons Funerals

v neposredni bližini cerkve Srca Jezusovega v St. Albansu v četrtek, 22.12.2005, naslednji dan pa pogrebni servis prav tam ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Zapušča ženo Otilijo, hčerki Miryan in Silvano, sin Ivan pa je že pokojni. Na pogreb iz ZDA je prišla tudi Otilijina sestra Justina, njun brat Bogdan Weinberger pa je v starostnem domu. V slovo so mu spregovorili hčerka Silvana, vnukinja Emma in vnuk Casey.

MARIJA PAUNIČ roj. GERIČ je umrla 02.01.2006 v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojena je bila 30.11.1920 v Gornji Bistrici v družini desetih otrok, od katerih sta dva umrla: brat Izak star 13 let, sestra Krisitna pa 4 mesece. Po poklicu je bila babica in je že v Sloveniji opravljala ta poklic na Goričkem ter pozneje v Ljubljani v Šiški. Leta 1958 je prišla s hčerko Kati in prijateljico Albino v Avstralijo. Tu se je leta 1963 poročila z Radomirjem Pauničem, doma iz Srbije, ki je bil po poklicu fotograf (umrl je 04.07.2005). Po krizi v Jugoslaviji sta se leta 1995 razšla. V Avstraliji je Marija delala v bolnišnici in še študirala ter pomagala možu fotografu. Bila je korajžna in sposobna, rada je pela. Še dva tedna pred smrtjo je prejela zakramente in povedala, da je pripravljena na odhod. Bila je še neverjetno sveža v spominu. V ponedeljek, 9. januarja 2006, smo jo po pogrebni maši v Kew pokopali na pokopališču Eltham. Za njo žaluje hčerka Kati z možem Martinom Dodigom, ki je doma iz okolice Splita in njuna hčerka Adriana McDonald in sin Roman z družinama, sestra Ana Mernik v Črenšovcih in Filomena Jakšič v Ljubljani, sestra Tereza Lebar v Winnipegu v Kanadi ter brata Anton in Miroslav Gerič v Vancouverju v Kanadi.

MILENA BRGOČ je umrla po daljši zahrbtni bolezni ob koncu dneva 07.01.2006 v McCulloch House bolnišnice Monash v Claytonu, dvajset minut pred začetkom nedelje, praznika Jezusovega krsta. Dobre tri ure prej smo še molili ob njeni postelji, ponedeljek pred smrtjo pa je pri polni zavesti in krščanskem veselju prejela zakramente, ko so bili ob njej njen mož Jože, sin Edvard in hčerka Tania Ledwich z možem Darrenom. V nadaljevanju objavljamo besede slovesa g. Stanka Prosenaka, družinskega prijatelja, sedanjega predsednika zaupnikov doma matere Romane in nekdanjega predsednika SD Melbourne, katerega predsednica je bila Milena zadnja štiri leta. V torek, 10.01.2006, smo se zvečer v velikem številu zbrali k molitvi,

naslednji dan, v sredo, 11. januarja, je bila v Kew pogrebna maša ter nato pogreb na Springvale pokopališču. Mileni je v slovo zapel moški zbor Planika pod vodstvom Rolanda Carmodyja pesmi Gozdič je že zelen in Angelček varuh moj, na grobu pa smo vsi zapeli pesem Je angel Gospodov. Milena je bila eden od stebrov slovenstva v Melbournu. Njena delavna roka se je poznala v SDM, v arhivu, knjižnici, v vodstvu društva. Po smrti p. Bazilija je pomagala urejevati arhiv tudi v Kew. Za vse njeno delo naj jo dobri Bog poplača z večnim življenjem. Tako smo se v istem, prvem tednu novega leta 2006 morali posloviti od dveh stebrov: V Sydneyu od predsednika Slovenskega društva Sydney Ivana Koželja, v Melbournu pa od predsednice Slovenskega društva Melbourne Milene Brgoč. Izraze sožalja namenjamo vsem članom obeh društev in širši slovenski skupnosti, ki je izgubila dva marljiva delavca in zavedna člana.

ROZI SELJAK roj. BEVČIČ iz Geelonga je umrla v bolnišnici za rakove bolezni Peter McCullum v Melbournu 08.01.2006. Rojena je bila 29.03.1925 na Kojskem v Goriških Brdih. V Avstralijo je prišla leta 1954 in se poročila z Alojzem Seljakom. Delala je 20 let v tovarni vrvi v Geelongu. Leta 2004 je zbolela za rakom. V bolnišnici so jo imeli zelo radi, saj je bila korajžna, optimistična in vesela, kljub bolezni. Zaupanje v Boga jo je nosilo do konca. Lep zgled vere! Vnuki so ji bili vse. Vse je znala držati skupaj. Za mamo je zelo lepo skrbela hčerka Zlata, ki v Geelongu vodi turistično agencijo. V četrtek, 12.01.2006, je bila pogrebna maša v cerkvi Sv. Družine v Bell Parku v Geelongu. Pred mašo je misijonarka Marija vodila molitev rožnega venca, po maši pa so pripravili lepo video prezentacijo njenega življenja. Pokopana je na Highton pokopališču. Zapušča moža Alojza, hčerko Zlato in sina Raya z ženo Jenny in otrokoma Deanom in Brettom, v Sloveniji pa nečaka Savota Dinjaški v Ljubljani.

ANICA ZALAR (bila poročena DERNIČ) je umrla v našem domu matere Romane v Kew 16.01.2006. Rojena je bila 16.05.1913 v vasi Osredok pri Cerknici. Doživela je 92 let in točno do dneva 10 mesecev. V Avstralijo je prišla leta 1962. Poročila se je z Marjanom DERNIČEM in se po 24 letih zakona ločila. Njena hčerka Anica je prva prišla v Avstralijo, sledili sta ji Stanka in Sonja leta 1961,

leto pozneje, leta 1962, pa je prišla še mama Anica. Imela je podporo vseh treh hčerk in njihovih družin. Leta 1999 jo je prizadela kap, bila je najprej v bolnišnici v Frankstonu, nato na rehabilitaciji, pred 6 leti (17.01.2000) je prišla v dom matere Romane, kjer je bila zelo vesela in zadovoljna. Še zadnji petek je, tako kot vse petke v letu, lepo hvaležna prejela sveto obhajilo, maziljena pa je bila že pred dvema tednoma. V petek, 20.1.2006, smo imeli v naši cerkvi pogrebno sv. mašo. Po privatni kremaciji so pepel položili na pokopališču Bunurong Memorial Park. Zapušča hčerke Anico (Anito) Oman, Sonjo Fiala in Stanko Vengust ter njihove družine – 3 vnuke in 4 vnukinje. V slovo ji je spregovorila Sonjina hčerka Sharley.

ROZALIJA GREGORČIČ roj. NAPOTNIK (v Avstraliji so zaradi težav pri izgovorjavi priimka odstranili en Č–in se tako preimenovali v **GREGORIČ**). Umrta je v domu matere Romane 21.01.2006, rojena je bila 13.09.1921 v Šoštanju. V Avstralijo je prišla novembra 1959 skupaj z možem Leopoldom Gregorčičem iz Velenja (umrl zadet od srčne kapi leta 1980) in sinovoma Leopoldom (Leo) in Milanom (Milo). Skupaj so si postavili prijeten dom. Po moževi smrti je preživela 20 let z Giuseppejem, ki je umrl leta 2001. V tistih letih sta veliko potovala. V naš dom matere Romane je prišla oktobra 2005. Teden dni pred smrtjo je ob bližini obeh sinov in njunih žena pobožno prejela zakramente in še zadnji petek, dan pred smrtjo, pomagala reči Amen! Svoj zadnji Amen življenju na tem svetu in svoj Amen za pripravljenost za dokončanje velike poti življenja. V torek, 24.01.2006, smo imeli v naši cerkvi v Kew pogrebno sv. mašo, pokopali pa smo jo na Springvale pokopališču v isti grob, kjer počiva njen pokojni mož Leopold. Zapušča sinova Leota in Milota z družinama, v Sloveniji pa brata Alojza in Andreja v Velenju ter sestro Ivanko v Ljubljani.

ANTON SKOK je umrl 31.12.2006 v Western Hospital v Footscrayu. Rojen je bil na božični dan, 25.12.1936, v vasi Mereče pri Ilirski Bistrici. Več bomo o njem zapisali v prihodnjih Mislih.

Sožalje v znamenju vere vsem sorodnikom in prijateljem; pokojnim pa naj Gospodar življenja nakloni srečo večnosti.

p. Ciril

ZAHVALA

Iskrena zahvala vsem, ki ste nas spremljali v času dolgotrajne bolezni **JANEZA DOLENCA**. Hvala za besede tolažbe v slovenski cerkvi in za spremstvo na zadnji poti na elthamsko pokopališče. Zahvaljujemo se tudi Slovenskemu društvu Melbourne za lepo postrežbo po pogrebu. Hvala p. Cirilu in misijonarki Mariji za lepe besede in oporo. Žalujoča žena Marija, hčerka Dorothy z možem Rexom in vnukinji Andrea in Maree ter nečakinja Helena z družino, v Sloveniji pa edini nečak Branko. Hvala ti uncle-ata in nasvidenje!

Marija Dolenc

Sestra Minka Škerlj.

Misijonarka sestra MINKA ŠKERLJ

V Londonu je na praznik Kristusa Kralja, 20. novembra 2005, umrla misijonarka s. Minka Škerlj. Rojena je bila 17.10.1948 v Begunjah pri Cerknici kot petnajsti in predzadnji otrok. Enajst bratov in sester še živi. V Avstraliji sta v Melbournu njuni sestri Barbara Marinčič in Zinka Kaiser, v Kanadi sestra Ana Slana in brat Matija

Škerlj, v ZDA v Clevelandu brat Tone, v Franciji sestra Rozka Katerin in v Sloveniji sestra Francka Komidar, brata Lojze in Janez v Ljubljani, sestra Zofka Stojnšek v Mariboru in brat Franc Škerlj na Rakeku.

Minka je želela delati kot misijonarka, zato je v Londonu končala šolo za medicinske sestre in opravila podiplomski izpit o tropskih boleznih. Odšla je v Gano, od tam pa v Anglijo, v noviciat Družbe zdravstvenih misijonskih sester. Misijonska pot jo je vodila v Kenijo, in spet v Gano in v Južno Ameriko. Zbolela je za rakom na malih možganih ter po zdravljenju v ZDA in Londonu, 25 let po večnih zaoblubah, odšla k svojemu Kralju na njegov slovesni praznik. Misijonar Jože Kokalj je zapisal: Občudovali smo njeno misijonsko gorečnost, pripravljenost na nove izzive, njen pogum in izredno nadarjenost za jezike. Naj nam izprosi podobnih navdušencev za Jezusovo kraljestvo. Sožalje vsem bratom in sestram ter njihovim družinam, še posebej pa našima melbournskima Barbari Marinčič in Zinki Kaiser ter še ostalim sorodnikom.

Mileni Brgoč ob zadnjem slovesu

Milena se je rodila 16. marca 1943 v Pivki – Št. Petru blizu Postojne, najmlajša od šestih, še živečih sester, med tem ko ji je mlajši brat umrl za davico (diphtherio) v tretjem letu starosti. Po končani šoli se je izučila za krojačico in šiviljo. Zraven dela v svojem poklicu je pomagala doma na skromni kmetiji, s katero se je preživljala družina. Tako se je mlada Milena Zadel, po domače Jurnova, že v zgodnji mladosti naučila trdo delati in seveda šparati. Takrat ni bilo ničesar v izobilju, tudi skorjica suhega kruha je bila zelo okusna, za preživetje je bilo treba vsak dinarček desetkrat obrniti, preden je bil potrošen. Skromnost je v Mileni ostala vse do zadnjega dneva njenega plodnega življenja. Poleg svojega krojaškega poklica je imela Milena tudi umetniško žilico. To se je pokazalo, ko je bilo treba kakšno stvar okrasiti ali kaj lepše predstaviti; bila je dosledna in natančna.

Pisalo se je leto 1965, ko se je pojavil v Pivki mladenič iz Avstralije, doma iz bližnjega Trnja. Klicali so ga za Jožeta. Po okolici se je razširila novica: 'Fant išče ženo'. Kako je prišlo do srečanja med Jožetom iz Trnja in Jurnovo Mileno izpod Primoža, ne vem, vem pa to, da jima je usoda namenila skupno življenjsko pot. Vzela sta se le kratke tri mesece po prvem srečanju. Civilno poroko sta opravila v domovini pred sorodniki in prijatelji. Kratke medene dni sta preživela v domačem kraju. Ker je Milena zbolela na poročnem potovanju, jima je njena bolezen malce pokvarila prve dneve skupnega zakonskega življenja, vendar jima ni preprečila dolge skupne poti v deželo pod južnim križem. Lahko si predstavljamo, kakšne negotovosti so rojile po glavi mladi nevesti Mileni, kakšna dežela

je Avstralija, kaj jo čaka, kako se bo sporazumevala. Kljub dejstvu, da je bil njen novi življenjski drug že izkušen v načinu življenja na petem kontinentu, se je ona gotovo večkrat vprašala: »Ali sem naredila prav?« Hitro po prihodu na novi dom in novo domovina sta Jože in Milena izrekla svoj 'Da' tudi pred Bogom. Rodila sta se jima dva ljubka otročička Edvard in Tanja. Oba mlada starša sta pridno delala, saj so njune slovenske roke bile navajene trdega dela. Hitro sta prišla do svojega doma, v katerem družina biva še danes. Sledila so leta vzgajanja in šolanja otrok. Milena je vedno zvesto pomagala Jožetu. Mamica mora biti doma z otročički, kot je pravilno. Šivala je doma, v garaži, šivala podnevi in šivala ponoči, za skromne denarce. Kar žarela je od veselja, ko je povedala, kaj si je prislužila. Novo mašino, novi šivalni stroj, sedaj bo šlo delo dosti bolj hitro od rok, to je bilo veselja. Vsakemu je ponosno pokazala to novo pridobitev. To je bila Milena, vedno ponosna na svoje dosežke in uspehe.

Tako so tekla leta. Nedelje so bile največkrat preživete na slovenskem gričku v Elthamu pri prostovoljnem delu. Otroka sta odraščala in mamice nista več toliko potrebovala. Jože je pa že od nekdaj bil zelo samostojen in je vedel, da je ženo treba ubogati. S časom se je Milena začela bolj in bolj zanimati za društveno delo, njen prvi konjiček je bila knjižnica. Tam se je začelo, nadaljevalo pa z raznimi razstavami in urejevanjem društvenega arhiva pri slovenskem društvu Melbourne. Ni bilo razstave peciva ali ročnih del, da ni bila Milenina kreativna roka zraven. Knjižnica slovenskega društva Melbourne je postala prioriteta v njenem življenju. Povezano z delom v knjižnici pa razne razstave in drugo. Eden njenih največjih uspehov je nedvomno bila razstava v emigracijskem muzeju Viktorije. Kasneje je svoje moči in čas vlagala v zbiranje zgodovinskega gradiva in urejevala društveni arhiv - to je bil velik in zahteven projekt. Upam, da ne pretiravam, ko trdim, da je ravno Milena imela največ zaslug za začetek zbiranja in sistematičnega urejevanja zgodovinskega gradiva v naši slovenski skupnosti, ne samo v Melbournu, temveč po vsej Avstraliji. Sledili so njenemu vzgledu.

Pred nekaj več kot tremi leti je prevzela vajeti pri SDM. Kot predsednica najstarejše slovenske organizacije

Jože in Milena Brgoč ob praznovanju zlatega jubileja SDM in na isti dan tudi 39. obletnico poroke, 20.11.2004.

v Avstraliji je imela več kot polne roke dela. Poleg knjižnice in arhiva so bili na njenih ramenih vsi vsakodnevni problemi managementa in upravljanja kluba. Pri svojem javnem delu za slovensko narodno družino je srečevala mnoge odgovorne ljudi, s katerimi je navezala prijateljske in profesionalne stike, tukaj v Avstraliji enako kot v rodni Sloveniji. Že septembra leta 2003 so ji zdravniki povedali vzrok za njeno nenavadno utrujenost. Kot strela iz jasnega jo je udarilo, ko je izvedela, kaj se dogaja v njenem telesu. Prognoza pa takšna, bolezen je resna, ampak počasna. Rekla je: »Vsaj to je dobro!« Ni je ustavilo, ampak je še z večjim zagonom začela delati in uresničevati svoje zamisli. Ne, ne, ne osebne, ampak društvene. Osebne stvari so prišle na vrsto šele pozneje. Približno ob istem času, ko je izvedela za svojo zahrbtno bolezen, ji je pa hčerka ponosno povedala: »Stara mama boš!« To je bila pozitivna injekcija in zelo verjetno tudi delno gonilna sila zadnjih dveh let Mileninega življenja. Še in še bi lahko govorili o njenem delu za slovensko skupnost. Ja, slovensko skupnost, ne samo za slovensko društvo Melbourne, kateremu je predsedovala. Saj je marsikje sodelovala izven vsakdanje dolžnosti, ki jo je vezala kot predsednico SDM. Leta 2004 je bilo celoletno proslavljanje petdesete obletnice, zlati jubilej pri Slovenskem društvu Melbourne, je zahtevalo ves njen čas in še več. Kljub temu, da se je že zdravila, je to ni ustavilo. Svoje delo za rojake je jemala resno, z globokim čutom odgovornosti. Svoje zadoščenje dobila v dobro dorečenem in opravljenem delu. Znala je zastaviti besedo. Zadi dve leti je Milena uživala v ljubezni do svoje

GLAS S TASMANIJE

V letu 2005 je umrl je **ZVONKO GORNIK**. Zvonko se je rodil leta 1929 v Sloveniji kot najstarejši od osmih otrok. Oče je bil ubit v vojni in tako je Zvonko postal glava družine. Ob koncu vojne je pobegnil v Avstrijo. Znal je tekoče govoriti nemško, zato je postal tam prevajalec. Skupaj s sestro sta prišla v Avstralijo leta 1957. Prispela sta v Melbourne in nato odšla v Burnie na Tasmaniji. Preživel je kot frizer sedem let v Burnie in nato se je preselil v Adelaide. V Penguin je leta 1967 kupil frizerski salon, kjer je delal do smrti. Vsem, ki so ga poznali v Penguin skupnosti, je bil prijatelj, ki jih je navdihoval. Bil je vedno vesel in dobre volje. Rad je vrtnaril in Central Coast Council mu je v mestnem parku zgradil orodjarnico, kjer je hranil vrtno orodje in cevi za zalivanje. Zapušča ženo Daphne, sina Simona,

vnukinje Holly. V njej je videla nadaljevanje življenja. Ves čas se je dobro zavedala, da so ji dnevi šteti. Njen ponos in vztrajnost ji nista dovoljevala, da bi jo to oviralo. Šele zadnje tri mesece, ko so ji zdravniki resno povedali, da zdravila in terapije več ne pomagajo, je začela malo več misliti nase.

Drugo veselje, "zopet boš stara mama", je povedala hčerka Tanja. Ko bi le dočakala rojstvo drugega vnuka ali vnukinje, je rekla. Njena življenjska pot se je bližala koncu, zavedala se je, da rojstva novega vnuka ne bo dočakala. Moči so ji začele pohajati, skrb za moža je bila prisotna do zadnjega vzdihljaja. Naročala je: »Skrbite za Jožeta.«

Utrujeni v bolniški postelji, ko besede niso več prihajale iz ust, se ji je pojavil na ustnicah nasmeh, vsakikrat, ko je zaslišala malo Holly ob svoji postelji, ... iztegnila je roke proti njej, kot bi rekla, no pridi še enkrat k stari mami. Vse do zadnjega je naročala, kaj je še treba postoriti, da bo vse v redu. Pred slovesom se je lepo spravila z Bogom. V tolažbo svojim je večkrat rekla, kot je povedala hčerka Tanja: »Death is natural - Smrt je nekaj naravnega.«

Težko si predstavljamo življenje v slovenski skupnosti brez Milene Brgoč in njene izstopajoče osebnosti. Z Mileninim odhodom v večnost je za njo konec zemeljskega trpljenja, za nas rojake pa čas, da njej v čast in v čast njenemu spominu nadaljujemo za dobro naše skupnosti.

Milena, Bog ti daj večni mir in zaslužen počitek, pogrešali te bomo, pozabili pa nikoli.

Melbourne, na dan pogreba, sreda, 11. januarja 2006
Stanko Prosenak

posvojenca: Tima, Chrisa in Sharee ter enajst vnukov. Umrl je **LID PALADIN**. Več let je živel v Kanadi, kjer je imel tudi brata. Tam se je poročil in imel dva otroka. Leta 1983 sta se z ženo preselila v Avstralijo. Živela sta v Devonportu na Tasmaniji, sinova pa sta ostala v Kanadi. Umrl je nenadne smrti pred enim letom, star 69 ali 70 let. Prej je bil zaposlen pri gradbenem podjetju kot Personal Manager in public Client Manager.

Milan Kavič, Latrobe TAS

KAZIMIR (MIRKO) JURŠAK je umrl 30. decembra 2005, na svojem domu v Colacu. Rojen je bil 10. aprila 1939 v Dragatušu, v Beli Krajini. V družini je bilo enajst otrok, deset fantov in eno dekle. V nobeni številni družini ni bilo lahko. Tako tudi Mirkotova pot ni bila s rožicami tlakovana. V Avstralijo je prišel leta 1957. Delal je v več tovarnah. Pozneje je imel

svojo majhno farmo. V novi domovini se je spoznal s Holandko Johano Somers. Leta 1962 sta se poročila. Pred 16 meseci so zdravniki ugotovili, da ima raka. Bil je velik optimist, toda bolezen je bila močnejša od njega. Mirkova želja je bila, da ga na pokopališče spremlja samo družina. Tej želji so ustregli, zato smo vsi, ki smo se udeležili svete maše v cerkvi St. Mary v Colacu, počakali v cerkvi, da se je družina vmila s pokopališča. Mirko je zelo spoštoval svojo mamo. Njegova najljubša pesem je bila Mama Juanita iz filma En dan življenja. Na željo družine mu je to pesem na

grobu zaigral na harmoniko njegov prijatelj in sošolec Jože Matkovič. Mirko zapušča ženo Johano, sina in tri hčanke ter štiri vnuke. *Lidija Čušin, Geelong VIC*

ZAHVALA

Lepo se zahvaljujem vsem, ki ste se poslovili od mojega dragega sina **JOHNA KAVČIČA (1955-2005)** in s tiho in blago mislijo počastili njegov spomin in ga pospremili k večnemu počitku. Iskrena hvala patru Cirilu Božiču, g. Tonyju Kerinu in g. Joeu Giacobbe za pogrebno slovesnost.

Žaluojača mama Frančiška Kavčič, Melbourne VIC

Fotoreportaža s praznovanj v Wolongongu in Merrylandsu ter slavje balinarjev ob zmagi na Triglavu in Slovenskem društvu Sydney

Naši najmlajši okoli našega dragega patra Valerijana - z leve: Georga Bavčar, Ben in Eathan Gasperšič, Kate Stariha, Veronika Konda, Nicholas Kopal, Rebecca Keen, Adrian in Amanda Šuber, Danilo, Stephanie in Andrej Šuber, Lauren Stariha, Olivia Kopal, Richard Slatinšek, Dominik in Nicholas McAuley.

S škofom Petrom v Wolongongu.

Rudi Gerdevič, Dora Hrvatini, Jože Bratovič.

IZ SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Na zadnjo nedeljo v mesecu januarju so na baliniščitih Slovenskega društva Sydney tekmovali balinarji iz različnih slovenskih klubov za tradicionalni Prešernov pokal Slovenskega društva Sydney. Sodelovali so balinarji SD Sydney, Panthers Triglav in Slovenskega društva Canberra. Tekmujoča moštva so bila mešana iz različnih klubov, kakor jih je žreb sestavil. Zmagovalno ekipo so sestavljali: Bruno Paoli (Triglav), Stane Tomšič (SD Sydney) ter Ivanka Gerdevič in Janez Boštjančič (oba Triglav). Čestitamo!

Piše Martha Magajna

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

MIKLAVŽEVO

Mesec december je vedno poln različnih aktivnosti. Veliko ljudi ima božične zabave v službi, doma ali s prijatelji. Na začetku meseca decembra je prišel sv. Miklavž, ki je obdaril pridne in ne tako pridne otroke ter tudi odrasle. Najprej je obiskal versko središče Merrylands takoj po maši, nato pa se je oglasil tudi v

klubu Panthers Triglav. Na žalost je vse manj družin z majhnimi otroki, ki obiščejo Miklavža, angeli pa so vseeno še precej zaposleni z darovi, parklji pa samo malo poropotajo z verigami in takoj je red med malčki. Videli smo tudi veliko tretje generacije naših mladih avstralskih Slovencev. Miklavževih daril pa so bili vsi veseli.

Gospa Stana Barič je pripeljala vnukinji Briano in Eliso k Miklavžu.

Miklavž z angeli in parklji v klubu Panthers Triglav.

NABIRALI SMO ČEŠNJE

Teden kasneje smo šli nabirat češnje v sadovnjake v Orange. Bali smo se, da ne bo sadja, ker so malo prej Orange obiskale nevihte s točo in uničile veliko sadovnjakov, vendar smo imeli srečo, da nasad češenj, kamor smo bili mi namenjeni, ni bil prizadet. Najedli smo se češenj do sitega in nabrali dovolj zase in tudi za sorodnike in prijatelje ter po odličnem kosilu v RSL klubu v Orange prišli nazaj težko obloženi in zadovoljni. Kako zelo so bili ljudje zadovoljni se je še posebno videlo po tem, da so se skoraj vsi prijaviteli za naslednji avtobusni izlet, ki bo na Lake Maquarie-jezero Maquarie v začetku meseca februarja.

Danilo in Sofija Šajn ter vnukinji Cherrie in Danielle pri nabiranju češenj.

BOŽIČNA PRAZNOVANJA

Tudi naša Tai chi skupina se je odločila, da zaključijo delovno leto s skupnim božičnim kosilom v klubu, preden začnemo z božičnim odmorom. Skoraj nam je bilo žal, da bomo imeli odmor, tako navdušeno obiskujemo Tai-chi telovadbo, vendar okoli božiča je toliko dela, da malo dodatnega prostega časa kar prav pride, poleg tega precej ljudi odide na počitnice in se vrnejo šele po novem letu.

Božič je prišel prav hitro. Na sam božični dan so nam v klubu pripravili božično pojedino, kar je posebno prav prišlo zaradi velike vročine zunaj. Po jutranji maši na božični dan je bilo prijetno priti v lepo ohlajen klub in si postreči z dobrotami. Moram priznati, da nisem prišla do tega, da bi pokusila vse, kar je bilo na razpolago, ker me je premamila velika izbira morskih specialitet in solat, tako, da nisem niti poskusila vročih jedi. Pri kosilu sta se nam pridružila tudi pater Valerijan in pater Darko, ki sta se odzvala vabilu predsednika kluba, Petra Kropēja. Na žalost sta morala kmalu naprej v Canberro k božični maši, tako, da sta komaj utegnili pokusiti še malo sadja in sladkarij in že sta odšla, mi pa smo ostali še do poznega popoldneva, si stregli s sladkarijami in dobrim vinom in potem po vsem težkem naporu odšli domov počivat.

SILVESTROVANJE

Tudi pri silvestrovanju se že pozna, da veliko ljudi rajši praznuje kar doma s svojimi otroki in vnuki. Tudi slovenska muzika je v slovenski skupnosti ostala samo ena, »The Masters«, ki poskušajo zadovoljiti vse. Normalno to ni tako težko, saj se redko zgodi, da bi bilo več različnih slovenskih zabav ob istem času, vendar Silvestrovo je samo eno in ga ne moreš praznovati dan kasneje. Ker je bila slovenska muzika že zasedena, pa smo v klubu Panthers Triglav le imeli srečo, da smo dobili za ta večer muzikante "Evroz"

Na božičnem kosilu v klubu Panthers Triglav: p. Darko, Peter Krope, Lojze Magajna in p. Valerijan.

mislim, da so češkega rodu, njihova glasba nam je bila presenetljivo zelo všeč. Ravno dovolj so njihove polke in valčki sorodni slovenskim, da so ljudje z navdušenjem zaplesali in ravno dovolj so različni, da je bilo zanimivo. Še celo mojega moža je dvignilo in je navdušeno plesal, kar se ni zgodilo že več let, ravno tako pa tudi vsi drugi. Komaj smo opazili, da se je ura že približala novemu letu. Ko smo si opolnoči izmenjali tradicionalne silvestrske poljube, nismo mogli kaj, da se ne bi spomnili tudi na ljudi, ki jih ni več med nami.

Praznovanja so nam vsem zasenčile žalostne novice o smrti prijateljev, zraven pa še druge novice - ta prijatelj je bolan, drugi ima težave, ja, ja, staramo se, staramo! Pa o tem še na drugem mestu!

Cvetka Berginc, Silviya Šircelj in Vilma Jušič čakajo, da bodo nazdravile novemu letu.

Prvo mesto za Cankarjev pokal so si priborili: Lojze Magajna (Triglav), Marta Tomšič in Mira Smrdel (obe SDS) in Janez Boštjančič (Triglav).

BALINARJI

Balinarskega tekmovanja za pokal Ivana Cankarja v našem klubu so se udeležili tekmovalci in tekmovalke iz vseh slovenskih klubov Sydneya, Wollongonga in Canberre. Da je bilo tekmovanje bolj zanimivo, smo z žrebom sestavili mešana moštva (četvorke) iz vseh različnih klubov. Sreča je hotela tako, da so bili v ekipo, ki si je pridobila prvo mesto, izžrebani Marta Tomšič in Mira Smrdel iz SD Sydney in Lojze Magajna ter Janez Boštjančič iz Triglava. Čestitamo!

PRAZNIK DNEVA AVSTRALIJE NA BALINIŠČIH TRIGLAVA

Vsakoletni praznik Dneva Avstralije je našel balinarje Triglava na baliniščih pri tekmovanju, da bi zapisali

svoje ime na pokal Dneva Avstralije. Zmagovalci so bili Rudi Gerdevič, Dora Hrvat in Jože Bratovič.

Po končanem tekmovanju so balinarji na letnem občnem zboru izbrali odbor, ki jih bo vodil naslednje leto. Prejšnji predsednik, ki je lepo vodil balinarsko sekcijo že nekaj let, Emil Fabjančič, se je moral zaradi bolezni v družini bolj posvetiti privatnemu življenju in je odstopil kot predsednik. Za novega balinarskega predsednika je bil izvoljen Tone Šuštar, podpredsednik je Tone Fabjančič, na ostalih mestih pa ni bilo sprememb, kar pomeni, da je mesto managerja/tajnice obdržala Martha Magajna, vodja ženske sekcije je Dora Hrvat, tehnični vodja in trener pa je ostal Lojze Magajna. Dan se je zaključil s skupno večerjo v restavraciji kluba.

**AVSTRALSKO SLOVENSKO
DRUŽABNO IN ŠPORTNO DRUŠTVO MELBOURNE Inc.
Lovska in ribiška družina
PO Box 185, ELTHAM VIC 3095 - ABN 99 403 098 945**

Ali nameravate v letu 2006 obiskati Slovenijo?

Zakaj ne po domovini in sosednjih državah nove evropske skupnosti brez skrbi - sproščeno – skupinsko z vodičem.

Cena potovanja \$5,580.00 po osebi za dva v sobi. Dodatek za sobo 1/1 (single supplement) \$535.00 pri najmanj štiridesetih udeležencih.

Turistično zavarovanje z asistenco je obvezno.

Predviden odhod iz Melbourn v četrtek, 25. maja 2006.

Skupinski povratek iz Ljubljane v ponedeljek, 10. julija 2006.

Po končani turi bo štiri tedne na razpolago za obisk sorodnikov in znancev.

Datum vrnitve v Avstralijo lahko izberete tudi po lastni želji.

Naš program vključuje: Povratno letalsko vozovnico, vse takse in napitnine, nočitve z zajtrkom in ogleda, tudi ogled v Kuala Lumpur, prevoze s 5* visokosedežnim modernim avtobusom, vse transferje, dnevno večerjo ali kosilo, vse vstopnine, predstave, Mozartov/Straussov koncert na Dunaju, skratka vse kot navedeno v programu in seveda slovenskega vodiča. Dobri hoteli s tušem in WC, dve nočitvi tudi v zdraviliškem hotelu z vključenim kopanjem.

Program je po vsebini bogat in skrbno pripravljen za slovensko skupino. Poseben poudarek dajemo dobremu vodenju. Če Vas naša ponudba zanima, pokličite eno spodnjih telefonskih števil in poslali Vam bomo barvno brošuro s popolnim programom. Ker je število potnikov omejeno, zanimanje pa kar precej veliko, pohitite s prijavo.

Za vse nadaljne informacije se obrnite na:

Stanka Prosenaka: 03 9876-1360, Mobitel 0421 043 906 ali Dragico Gomizel: 03 9439-5177

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won **'Best Non-Bank Lender'** in 2003, a **'5 Star Rating from Cannex'** in 2005 and were ranked **'Top 3 Mortgage Originators'** nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Fill in **your existing** scenario >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details	Loan Amount	Min. Monthly Repayment
Credit Card 1	\$8,000	17.25%	\$199	repay over 5 yrs	\$	\$
Credit Card 2	\$11,000	18.75%	\$283	repay over 5 yrs	\$	\$
Personal Loan	\$42,000	11.75%	\$928	5yr fixed loan term	\$	\$
Home Loan	\$285,000	7.07%	\$1,909	30yr P&I (variable)	\$	\$
Total	\$346,000		\$3,319		\$	\$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow \$346,000 with only \$2,263 in monthly repayments – saving \$1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit' **133 455**

SYDNEY: 4 Railway Parade, Berwood, NSW, 2134. **MELBOURNE:** Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ **133 455** www.royalguardian.com.au
 Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za ostarele

**Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street
KEW VIC 3101
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au**

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew. Pogoji za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoji za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege. Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

*Odpravnik poslov: Bojan Bertoncej
Tretja sekretarka: Božena Forštnarič*
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
**Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608**

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

GLAS SLOVENIJE
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

**STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV**
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika
Simon Kovačič in James Rizzo
**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**
164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown

Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

E-mail: info@malleart.com

Web: www.malleart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market Street, Box Hill
tel. 9898 6293

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Slovenian Tourist Board, Kompas International & Beyond Slovenia Sydney

are presenting Slovenia as one of the ten hot tourist destinations of 2006 (according to 'Lonely Planet' 2006 edition) at the

Melbourne Holiday & Travel Expos

February 18 & 19 Caulfield Race Course Stand G 17 and

Sydney Holiday & Travel Expo's

18 & 19 March at Darling Harbour Stand E 35 & 36.

(Canberra Holiday & Travel Expo later in the year)

It seems the older we get the quicker the next year comes around and here we are at the beginning of 2006. According to the 'Stars' and Chinese astrology this year will be an excellent one for everyone so lets all get ready for some good times.

Beyond Slovenia is still on the path to promoting Slovenia in Australia and you might remember last year, we announced our determination to appear at the Travel Show in Melbourne. Well, that time has come around and we have been successful, so all Slovenian Victorians rejoice.

Come and see your country in all its glory at the Holiday & Travel Expo at Caulfield Race Course on 18th & 19th February along with two appearances of Folkloric Dancers and musicians on stage each day at 12 noon. These performances are proudly organised by Draga Gelt and Anita Fistic.

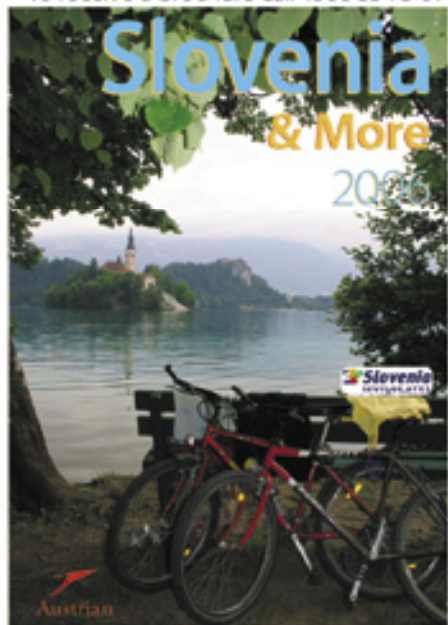
There will be a special visit by the Charge d'affairs Bojan Bertonec from the Embassy in Canberra to mark this occasion with officialdom. So come on over and have a chat and join in the fun.

Give us a call or drop in for chat any time you are in Sydney

New Beyond Slovenia brochure

To receive a brochure call 1300 55 75 01

Slovenia on TV in Australia

Channel 31 Melbourne - One World
every Wednesday at 1 PM

Channel 7 - Great Outdoors
13. February at 7.30 PM
Ferytale Bled, with wedding on Island and Castle

Lifestyle Channel - Postcards From HOME
Tuesday 14. february 8.00 pm
and then five weeks same time

When you're travelling, if you get fed up with castles, churches, temples, monuments and other typical sightseeing spots, a fantastic, cheap way to get under the skin of a place is to soak up the street culture.

Feature story, lifestyle in Slovenia.

BEYOND Slovenia

For more information call

1300 55 75 01

Beyond Slovenia Suite 802 109 Pitt Street Sydney NSW 2000

www.beyondslovenia.com

or email to: lesley@beyondslovenia.com

Pevke v Wollongongu pod vodstvom Barice Brodnik so zapele patru Valerijanu za 80. rojstni dan.

Pri angleški maši v novembru: p. Darko z otroci; njegovo sporočilo za otroke je bilo: "BP" – "Bodi pripravljen!" – "Be prepared!"

Učiteljice Slomškove šole v Merrylandsu v letu 2005 z novim voditeljem slovenskega misijona v Sydneyu p. Darkom Žnidaršičem, ki je službo uradno sprejel 26. januarja 2006 in ustanoviteljem ter dosedanjim voditeljem p. Valerijanom. Z leve na desno so: Helena Ilešič (nova učiteljica v letu 2006), Danica Grželj, Kristina Šuber, Danica Šajn in Olga Konda.

Pater Valerijan je zarezal v sladko torto. Vsak bo dobil košček!

Cerkveni pevski zbor v Kew, na dan svetih treh Kraljev, 6. januarja 2006.

Nina in Maša Mesarec iz Maribora sta nam zapeli na radiu 3ZZZ, pri polnočnici in božični dnevni maši v Kew.

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2006

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Licence No. 32278

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2006**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**